

Boldog új évet és az 1989. évi feladatok teljesítéséhez erőt, egészséget kívánunk!

MESSEKI Ércbányász

A MEGSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1989. JANUÁR 1.

Újévi interjú a vállalat vezérigazgatójával és a műszaki vezérigazgató-helyettesével

— Az ország a megújulás folyamatában él. Igaz, ez az újjászületés elsősorban a gazdaságban kívánatos, s bár történnék lépések ezért, a kivezető út mégis nehezen járható és elvész a bürokrácia, az adminisztráció ösvényrengetéiben. Lehet, hogy véletlen egybeesés, de én mégis úgy gondolom, az Ön vezérigazgatói kinevezése is része a sok helyütt tapasztalható megújulásnak. Egyetért ezzel?

— Nem egészen! — mondja Varga Mihály vezérigazgató. — Az való igaz, hogy ma Magyarországon a politikai és gazdasági reform, vagyis a megújulás időszakát éljük. Ebből adódóan ezek a fogalmak már szinte hétköznapiakká váltak. Gondolom ezért vont Ön is párhuzamot az én kinevezésem és a megújulás között. Nos, ha a megújulás egy-két alapvető feltételét vizsgáljuk, mint például a termékszerkezet-váltás, az innováció, a politikai pluralizmus stb., akkor azt kell válaszolnom, hogy nincs párhuzam, hiszen bárki került volna a vezérigazgatói posztra, a megújulás feltételeinek figyelmen kívül hagyásával nem tudna érvényesülni.

— Még annyit erről, hogy vállalatunk „felőtt” korba került, kezdő vezető állományával együtt, tehát természetes következményként jelentkezik a vezetők változásának folyamata, amely egybeesik az országos reformidőszakkal. Ez az egybeesés azonban véletlen jellegű.

— Jóllehet a tervgazdasági bizottság még nem döntött a vállalat jövőjét illetően, de mi történik akkor, ha döntése kedvezőtlenül érinti majd az üzemet, az ott dolgozó embereket?

— Szeretném nyomatékosan kihangsúlyozni, hogy a tervgazdasági bizottság gondos mérlegelés után felelősséggel hozza meg döntéseit. Mi hajlamosak vagyunk úgy fogalmazni, hogy majd a vállalat jövőjét illetően fog dönteni. Nos, nem így van, hiszen döntése során mérlegelnie kell a vállalat szerepét az ország energiahordozó termelésében, figyelembe kell vennie a vállalat körül objektív módon kialakult infrastruktúrát, s végül, de nem utolsósorban a dolgozó embert. Tehát bármilyen döntés születik, az csak humánus lehet.

— Ezek óta elmarasztaló

hangon szólnak sokan az adminisztratív létszám nagy számáról. Tudom, hogy ilyen esetben minden szám viszonylagos, de mégis, a jelenlegi sok, vagy elegendő?

— Én nem redukálnám le a kérdést csak az adminisztratív állományra. Ma egyre többet hallunk, beszélünk a munkanélküliségről. Honnan, miből, milyen okok miatt jön létre?

— Magyarországon eddig jelszó volt a teljes foglalkoztatottság akkor is, ha elég munka nem adódott, vagyis a munkahelyen „kapun belül” alakult ki a munkanélküliség. Mit teszünk most? A hatékonyság növelése, a munka szerinti jövedelemelosztás érdekében stb. az a törekvésünk, hogy a kapun belüli munkanélküliség kívülré kerüljön.

— Az a véleményem, hogy az elvégzendő munka mennyiségéhez kell rendelni a szükséges létszámot. Amennyiben valamely területen többlet mutatkozik, le kell építeni, de előfordulhat ennek az ellenkezője. Így vagyunk az adminisztratívokkal is. A jövőben vizsgálatot végzünk e kérdést illetően, s az eredménytől függően döntünk! Döntésünk azonban embercentrikus lesz!

— A gazdasági nehézségeket egyaránt érzi, tapasztalja a vállalat, a dolgozó. Lát-e valamilyen kiutat, hiszen a gondok súlyosbodása, a tervek teljesítését, a vállalatok létét, s a dolgozók megélhetését egyaránt veszélyeztetik?

— Azt hiszem, állampolgáraink döntő többsége tisztában van adósságállományunk mértékével. Véleményem az, hogy még adott a lehetőség a fordulat megtételére, de ezt józanul megfontoltan kell megvalósítanunk, még olyan áron is, ha az eladósodásunk átmenetileg növekszik. Ha valamennyi gazdálkodó szervezet Magyarországon eredményesen dolgozna, dolgozott volna, akkor bizonyára nem lenne ma válsághelyzet népgazdaságunkban. Hol a mi vállalatunk helye e téren? A mi vállalatunk eddig becsületesen teljesítette a rászabott tervfeladatokat. Ezt felsőbb szerveink is elismerték. Mély meggyőződés, hogy dolgozóink anyagi és erkölcsi megbecsülése a végzett munkával arányos volt. Dolgozóink átlagkeresete 54

százalékkal magasabb a megyei iparban foglalkoztatottakénál. Az összehasonlításból kitűnik, hogy a veszélyhelyzettől távolabb állunk, mint az átlag. Itt kell megjegyznem, hogy ilyen jövedelemszint, vagy ennél magasabb, a jövőben kizárólag a vállalati kollektíva munkájától függ, jóval nagyobb súllyal, mint eddig! Összefogással, becsülettel munkával elkerülhetjük, hogy megélhetési gondjaink legyenek!

— Ezek óta akadozik a dolgozók lakáshozjutási lehetősége. Az 1989-es esztendő sem jelenti majd a kánaánt. Ellenkezőleg. Van egyáltalán remény arra,

— Ha már az 1980-as évek végéhez kötötte kérdés, akkor meggyőződéssel állíthatom, hogy a hátralévő időszakban Magyarországon nem rendezik meg a sikeres vállalatvezetők szereplését. Egyébként is más egy vezető eredményességének megítélése népgazdasági szinten, és más az állampolgár szintjén. Egy sikeres vállalatvezető egy szabályozóváltozás következtében egy év múlva már meg is bukhat, ha annak negatív hatásait nem tudja kivédeni.

— Végezetül a vállalat társadalmi, gazdasági vezetése nevében valamennyi dolgozónknak megköszö-

Felvételünkön jobbról balra Varga Mihály vezérigazgató és Kolsoszy Rudolf műszaki vezérigazgató-helyettes munkamegbeszélést tart.

Csöndör László felvétele

hogy a vállalat lakásokat kapjon a tanácstól, illetve területet az építésre?

— Az „akadozik” jelzőhöz annyit, hogy az elmúlt három évben — beleértve 1988-at is — közel 400 millió forintot fordítottunk a vállalat dolgozóinak lakásmegoldására, amely 1200 főt érintett. Ennek ellenére nem vagyunk elégedettek, azonban az anyagi lehetőségek ennyit engedtek. Ami a jövőt illeti, 1989-ben megkezdődik a Patacs-lakótelep építése, ahol mintegy 450–500 vállalati dolgozó juthat lakáshoz.

— Mindezek után hogyan látja, az 1980-as évek végén lehet-e Magyarországon sikeres ember a vezérigazgató, s általában a vezető, továbbá eredményes a ma még gondokkal küzdő vállalat?

nem azt az erőfeszítést, amelyet az évi tervünk teljesítése érdekében kifejtett. Valamennyien tudjuk, hogy ami ez évben a feladatunk teljesítéséhez elegendő volt, az a jövőben kevés lesz. Ennek ellenére bizzunk önmagunkban, kollektívánkban. E gondolatok jegyében a vállalat minden dolgozójának kellemes karácsonyt kívánok, az új esztendőben erőt, egészséget, boldogságot, egészséges optimizmust és jó szerencsét!

— Felettes szerveink véleménye szerint a több lábbon állás elvének fokozottabbakellene érvényesülnie. Tudott dolog, hogy egyelőre sem a műszergyártás, sem a szkandiumprogram nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Az

öntödei tevékenységből származó bevételeink is egyre inkább elmaradnak a várakozástól. Reménykedhetünk-e tehát abban, hogy a több lábbon állás terén belátható időn belül előrelépjen a vállalat?

— Alapvető probléma, hogy a melléktevékenységeink az alaptevékenységhez képest nem jelentősek, így a melléktevékenységekből származó bevételeink sem jelentősek, de komoly eredményjavítóak — veszi át a szót Kolsoszy Rudolf vezérigazgató-helyettes. — Az biztos, hogy vállalatunknak mindenképpen törekednie kell a melléktevékenységek növelésére.

— Ezért sok mindent felvállaltunk. A műszergyártásról és a szkandiumprogramról tudni kell, hogy ezek a fejlesztések folyamatban vannak, jelentősebb eredményeket csak a jövőben várhatunk.

— A műszergyár még épül, ott termelni nem lehet, a szkandiumprogramról is csak mint kísérletről beszélhetünk.

— Az öntöde tartja a termelési szintjét, sőt mintegy 50 tonnával még túl is teljesítette az év tervét. Az ott dolgozók — dicséretes módon — mindezt tíz százalékos létszámihiány ellenére produkálták. Az öntödétől jövőre is hasonló nagyságrendű termelés várható.

A több lábbon állásról annyit, hogy keresni kell a módot a továbblépésre. Azt azonban nem tehetjük, hogy valamit csinálunk, aztán azt megpróbáljuk eladni. Úgy kell gondolkodnunk, hogy először megnezzük, hogy

pést tartani az inflációval. Míg 1988-ban 54 millió forintot fordítottunk a műszaki fejlesztésre, addig ez évben 59 milliót tervezünk.

— A vállalatnak az év során komoly gondot okozott a nyersérc- és fémtermelés terén tapasztalható egyenetlenség, a nem időarányos tervteljesítés. Mit lehet, illetve lehet-e egyáltalán valamit tenni a gondok felszámolására, illetve enyhítésére?

— Ez az egyenetlenség mindig is gond volt. A legfőbb ok az, hogy az érc előfordulása, az érclencsék elhelyezkedése nem egyenletes és ebből adódóan a termelés sem az. Az egyenetlen termelés másik oka a műszakszám alakulása, melyet a táppérez és a szabadság ingadozása befolyásol leginkább.

— Súlyos problémát okozott, hogy a III. sz. bányászati önjáró technika 1988-ban jelentősen elmaradt a várt és az előző évi eredményektől. Mi volt ennek az oka és hogyan látja az önjáró technika jövőjét a vállalatunknál?

— Ha a tonnateljesítményeket nézzük, az önjáró technika nem maradt el a tavalyi eredményektől. Az elmaradás oka a gyengébb ércminőségben keresendő. Úgy vélem, 1988-ban túl magas ércminőségi követelményt támasztottunk a tervezés során. Az önjáró technika a III. sz. bányászati örcművelésének több mint egyharmadát adta.

— Hogy látom a jövőt? Minden azon múlik, hogy találunk-e önjáró technikára alkalmas művelési területeket. Törekedni kell tehát ilyen területek felkutatására, hogy a gépparkot továbbra is gazdaságosan tudjuk üzemeltetni.

— A vállalatnak már „örökzöld” gondja a vājvégi létszámihiány. Ezen a bányászati keresetkiegészítéssel szülő rendelet sem segít. Lát-e reményt arra, hogy ez a gond belátható időn belül megoldódik?

— Ez valóban egy örökzöld téma. Amikor a bértömeggazdálkodást meghirdették és országsszerte elkezdtek remegni a fenyegető munkanélküliségtől, én azt vártam, hogy özönljen fognak hozzánk az emberek. Hát nem özönlnek. Föld alá sem nagyon akarnak lemenni dolgozni az emberek.

— Mivel lehetne tehát idecsalogtatni az embereket?

— Az egyik vonzerő a pénz lehet. Ismeretes, hogy a vállalatnak a lehetőségei bérek tekintetében elég korlátozottak, annak ellenére, hogy az utóbbi években a vājvégben dolgozók keresetei nagyon szépen nőttek.

— Emellett vonzerő lehet a lakás, a különböző szociális juttatások. Ebben a tekintetben tehát lépnünk kell, hiszen vājvégi létszám nélkül nincs megfelelő termelés, s a vállalat elvesztheti létjogosultságát.

— Én, személy szerint optimista vagyok és meggyőződésem, hogy közös erővel, jól szervezett, összehangolt munkával ez a vállalati kollektíva képes úrrá lenni a reánk váró nehézségeken. Ehhez a munkához kívánok én is valamennyi dolgozónknak és családjának sok erőt és jó egészséget, boldogságot — mondotta végezetül Kolsoszy Rudolf műszaki vezérigazgató-helyettes.

Veress T.—Nógrádi G.

Sztrájk vagy munkabeszüntetés?

Tegnap óta némák a fúrógépek, pihennek a szkréperék a III. sz. bányauzem 17. szintjén. A problémák tegnapelőtt kezdődtek, amikor is Rész Előd a 333-as számú fejtési csapat vezetője — délután 5 óra 36 perckor — először jelezte Depó Ottó raktárosnak, hogy tönkre ment már az utolsó fúrószerű is.

Depó Ottó néhány keresetlen szóval közölte, hogy sajnos ezúttal nem tud segíteni, de szívesen a csapatvezető rendelkezésére bocsát néhány szkréperkötelet, esetleg pár darab hegesztő elektródát, netán egy doboz zsírkrétát. Ez ugyanis van a raktáron. Ha tetszik, tetszik, ha nem, írjon a bányász annak a jó New Hampshire-i nagynénikéjének, az még talán tud segíteni.

Rész Előd végigjárta a környező csapatokat, ám miután még egy kettő-negyvenes többször felújított, kopott vídiájú fúrószerűt sem sikerült kunyerálnia, magához rendelte Fehér Elemér és Fekete Tihamér beosztott csillékeket, akik így együtt rendszeresen jelentős mennyiségű szürkeállomány hordozói és edeshármasban megfogalmaztak egy petíciót.

Követeléseikben — melyet a körlet aknászának nyújtottak át, szót emeltek a fúrószerűk csapnivaló minősége ellen, szorgalmazták a jobb anyagellátást és indítványozták, hogy olyan feltételeket teremtsenek számukra, ahol dolgozhatnak kedvükre.

Tegnap délelőtt aztán már a körlet többi csapata is csatlakozott Rész Elődékhez, annál is inkább, mert 11 óra 42 perckor a 17. szint utolsó fúrószerűje is eltört.

Így tegnap délután óta egyetlenegy csille termelvényt sem juttattak napszintre a bányamezőből.

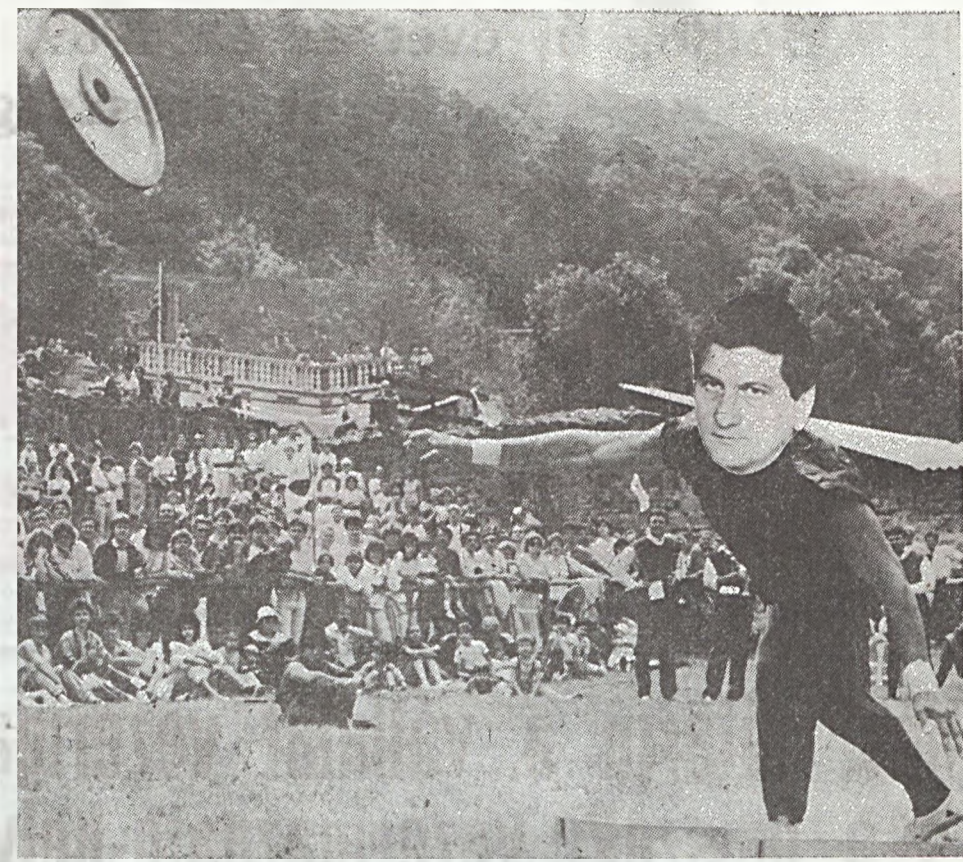
Tizennégy óra harminc perckor az üzem vezetőjének szóvivője tárgyalásokat kezdett Rész Előddel és annak várható utódjával. A szóvivő többször is nyomatékosan kijelentette, hogy a legfelsőbb vezetés a bányászok gondjáról ezidáig mit sem tudott. Azt időben jelezniük kellett volna, hogy fúrószerűre is szükségük van.

A körletvezető arra hivatkozott, hogy minden napja úgy kezdődik, hogy fúrószerűket rendel...

A szóvivőt jelenleg éppen külföldi újságírók fagatják és a kora délelőtti órákban megérkezett az angol bányász szakszervezet egyik magasrangú képviselője is. Nem kizárt, hogy azt a segítséget szeretnék viszonzni, amit a magyar bányásztársadalom néhány évvel ezelőtt brit harcos-társainak nyújtott.

Tudósítással egyidőben New Hampshire-ből is érkezett egy telex, de ennek tartalmát még nem ismerem. Annyi azonban bizonyos, hogy ma délután öt óra harminchat perckor a központi fúrószerűraktárból külön engedéllyel elindult egy szállítmány az Északi akna felé...

Fránya Anyó helyett — endzsi —

Kinizsi Pál és Toldi Miklós mutatványait is elhozmályosító teljesítményre lesz szükség az 1989-es Népgazdasági Olimpián.

Varga Mihály, vállalatunk legerősebb embere rendszeresen kemény edzésekkel készül a nagy erőpróbára.

Tavaly már bizonyított (felvételünk ezen a próbaversenyen készült), amikor is minden sorozatban túldobta a biztos jövőt jelentő szalagot.

A malomkőbe ágyazott vállalati gondok, nehézségek maguktól nem jutnak túl az említett vonalon.

Döntő lehet tehát a malomkő-vető ereje.

Sokan remélik, a „sport-szer” 1989-ben még meszebbre repül, netán a még jobb jövőt jelentő szalagon is túlra. A legoptimistábbak pedig azt szeretnék, hogy az olimpián a — biztonsági okokból a várható eredményektől jóval távolabb helyezkedő — termérok testi épsége is veszélybe kerülne. A teljesítmény eléréséhez ez esetben valószínűleg doppingszerre is szükség lesz, melyhez — mely ritka kivétel — a felsőbb szervek hozzájárulása szükséges.

Vendégeink voltak

December 9-én „Az összecsengető rímek és a fenékelt gondolatok” világnapján szerkesztőségünkbe látogatott Bugyrováry Taksony és Csoporváry Izabella (művésznevén Csiza). A neves költőházaspár (mely többnyire Bugyrováry Taksony jelenlegi munkahelyén, az V. sz. bányauzem 23. szintjén „alkotó házának” fallüjságán publikál) a délelőtti folyamán szerkesztőségünk munkájával ismerkedett. Ennek során megcsodálták az elektromos üzemű ám egy múlt század végi gőzmalom és egy Maxim-géppuska hangját szintetizáló frögépűket, majd elszavalták legismeretesebb költeményeiket.

Délután háromkor, amikor a rőszerkesztőnk 4321-edszer kezdte fejtegetni a versek valóban figyelemre méltóak, de megsemmisülnek a mi újságunk profiljába és 5320-szor javasolta, hogy próbálkozzanak valami irodalmi folyóiratnál, vendégeink sértődötten felálltak és szó nélkül távoztak.

Kitüntetések

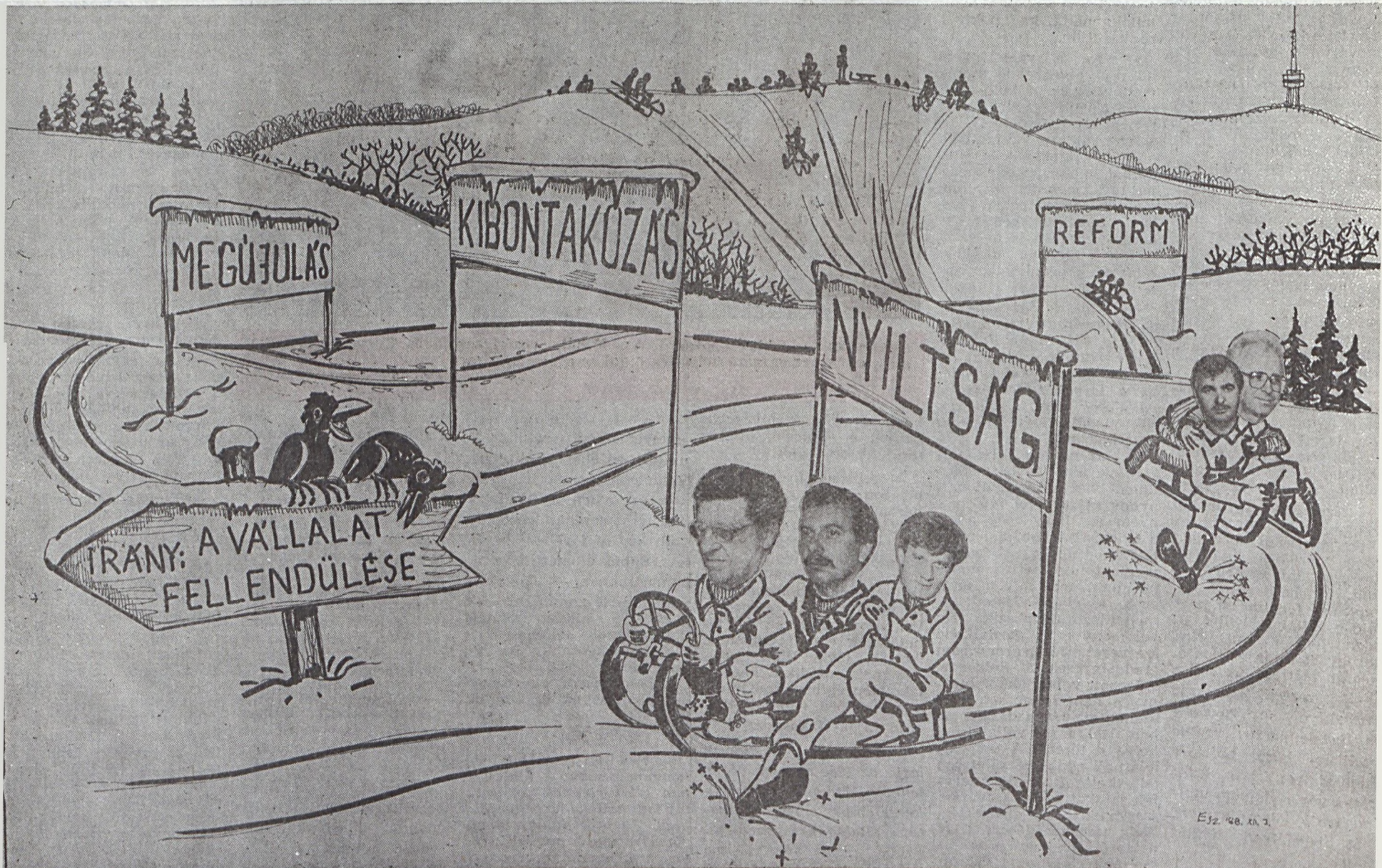
Szerkesztőségünk társadalmi intéző bizottsága hosszas és megfontolt mérlegelést követően egyhangú szavazással úgy döntött, hogy a Bányászati Keresetkiegészítés Bérbruttósításokkal ékesített Zászlórendjét és dr. Kiss Elemér-díjat, valamint az OKBT, a Békés Megyei Húsipari Vállalat, a FORTE és a FUJI által közösen alapított emléklapok mellett ezúttal senkinek sem ítélt oda.

Az intéző bizottság ezen elhatározását avval indokolta, hogy mivel az említett elismerésekkel járó jutalmak összegét hivatalos forrásból nem tudta bruttóítani, azok olyan szerénynek lennének, hogy célszerűbb azt egy összegben a kora tavaszra Bécsbe tervezett tanulmányi kirándulásunk finanszírozására fordítani.

Felmentés — kinevezés

Dr. Piros-Fekete Zebulon III. sz. bányauzemi csapatcsillés október 31-ei hatállyal érdemel elismerése mellett — gutaütésre való hivatkozással — felmentette magát PMSC pártolótágságl

megbízatása alól. Egyben javasolta, hogy az így megüresedett helyre a bundabotrányban érintett labdarúgók le- és felmenő rokonságát kooptálják.

Felfelé a lejtőn.

Ejz. '88. 11. 3.

Előd Szaniszló rajza

Megújulni, több lábon állva!

A vállalat két vezérigazgató-helyettese titokban vadász az EDU és a 6-os út közti nagyvadason. Jóllehet felvételünkön azon tanakodnak, hogy bikát lőttek-e, avagy bakot, a lényeg ennél azonban prózaibb. Ugyanis a trófea értékesítése okozza a gondot. Amíg egyikük a befolyt összeget a fűredi üdülő megmentésére szánja, addig a másik új bányabeli technika meghonosítására költene a pénzt. A sors fintora, hogy amíg ők mindezen vitatkoznak jól láthatóan valaki azon fáradozik, hogy lefűrészeljen egy jókora darabot az agancsból. Többen tudni vélik, hogy ő a harmadik vezérigazgató-helyettes, aki a trófeadarabot a bérfejlesztést kívánja támogatni.

Rövid, ám igen eredményes piacutatást követően döntött úgy Kutató-fejlesztő üzemünk, hogy a Szolgáltató üzemmel kooperációban műholdas tévéadások vételére alkalmas berendezéseket gyárt a jövőben.

Az első rakodógépek kanálából átalakított és szkandiummal bevont parabolaantennákat a rohamtempóban épülő Patacs-nyugati lakótelepen próbálták ki.

A sikeres tesztes eredményeképpen vállalatunk megrendelést kapott az uránvárosi műholdas tévélánc kiépítésére. Ennek fejében a MEV a jövőben már a használatbavételi díj tizenkétszereséért is megvásárolhatja a tanácsi lakások bérlőkijelölési jogát.

Az igazán nagy üzlet reményével azonban az kecsegtet, hogy a Pécs környéki szőlőhegyekben jelentős érdeklődés mutatkozik a parabolaantennák iránt.

Postavölgy, Bálies, Fellérd, Daindól, Donátus, Kis- és Nagyszóköz, Alsó- és Felsőgyűkés, valamint Kis- és Nagypircsima térségéből több millió forint értékben érkezett megrendelés a Kutató-fejlesztő üzemhez.

Felvételünk az első műszaki próbák idején a Patacs-nyugati metropolisz főterén készült.

Vállalatunk a képen látható háromfős válogatottal képviselteti magát az Infla '89 Kupán, amely egyben a magyar népgazdaság hegyi bajnokságának első, de — sajnos várhatóan — nem utolsó futama. A versenyt — melyet ezúttal is a pénzügyi kormányzat szponzorálja (ha minden igaz) — a korábbiól is nehezebb pályán rendezik majd.

Igaz a táv valamivel rövidebb lesz a tavalyinál (365 nap), de ez versenyzőink egybehangzó véleménye szerint nem biztos, hogy előny.

Szerették volna a bringákat tárcsafékekkel felszerelni (bár ez hegymenetben teljesen fűtőszükséges intézkedésnek számít) a szponzor azonban ragaszkodik hozzá, hogy fékek helyett szabályozókat alkalmazzanak.

Felvételünkön a Barna, Böhm, Patla trió látható a szabályzókkal ellátott versenygépekkel.

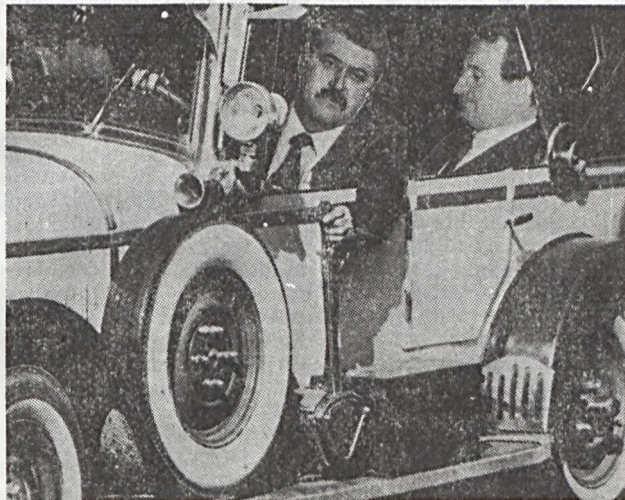
A DASZAMŰSZE (Demokráciát Atlanti Océánra Szélesíteni Akarók Magyarországi Öntevékeny Szervezetének Elnöksége), valamint a **MŰSZEDASZA** (Magyarországi Önkéntes Szervezők Egyesületének Dráva-szentmiklóspalkonya-alsói Alternatív Szövetségének Akciócsoportja) alternatív és lánghegesztő tanfolyamot indított.

Felhívás!

A kurzus január 15-én indul és előreláthatólag két hónapig tart. A hallgatók egy hónap után a lehetséges alternatívák közül szabadon választhatnak. A tanfolyam eredményes elvégzése esetén akár mint okleveles lánghegesztők, akár mint képzett alternatívok

Örömmel tálaljuk olvasóink asztalára képes beszámolóinkat arról, hogy a vállalat vezetősége önjerejét meghaladó elánal mellékági, nagyüzemi húsfeldolgozó kombinátot vásárolt az üzemi étkeztetés javítása és a jövőbeni talponmaradás érdekében. Szociálpolitikailag ma még felmérhetetlen létfonosságú üzem beláthatatlan munkaalkalmat teremt. Az avatóünnepséget követő sajtótájékoztatón megtudtuk, hogy az újév első munkanapjától ez a húsfeldolgozó kombinát lesz hivattott az üzemi konyhák és az újmecsekajjai vásárlók napi húskészítményekkel való ellátására. Képzünk a nyugdíjas szociális igazgató és a nyugdíjas vezérigazgató-helyettes az első munkanapjukon az átképzés tanfolyamon mint oktatók a kolbásztöltés fortélyaira tanítják bányászainkat.

A vállalat gépészeti és energetikai főosztálya szürkeállományának tervezésében és a Szolgáltató üzem kivitelezésében elkészült a FOXI, a MEV első igazán energiatakarékos közepkategóriájú autósodája.

A FOXI maximális igényeket is kielégít turbómeghajtású SABA motorjával és a századforduló Ford kocsijainak „autódudájával”.

A gépkocsit kimondottan szocialista és brit exportra szánjuk, hiszen a balos sebességváltó — mely rendkívül praktikus az utastéren kívül lett elhelyezve — főként a baráti országokban és a jobbrahajósot visszasíró konzervatív angol autósoknak áll igazán kézre.

Felvételünkön Kovács László főkonstruktor dr. Pintér József főtanácsossal az Uránipari Titkárság vezetőjével indul próbautra — a maximális siker reményében — a FOXI-val. Ezzel végre vállalatunk megelégetve a népgazdasági szinten folyó összeszerelési huza-vonát, rövidesen megkezdli a tömeggyártást.

A közelmúltban új mellékági üzembrésszel gyarapodott a vállalati gmk. A meghirdetett üzleti versenytárgyaláson péklapát hosszúsággal győzött rivális ellenfelei előtt. A kenyérüzem műszaki szemléjén megállapított nyert, hogy egyes kemencék állapota sületlen. Ennek kijavítása érdekében olyan döntés született, hogy a rekonstrukció keretében a Szolgáltató üzem öntöde olvasztókemencéit épített be. Ezáltal garanciát vállaltak a felelős vezetők, hogy többé nem lesz sületlen személyzeti probléma. Erre utal a képen látható Nagy Zsigmond, a MEV személyzeti osztályvezetője, aki kihasználva az új asztal lehetőségét, másodállásban a kenyérbe rejtve sültögeti a káderutánpótlás kérdésének sütnivalóját.

kamatoztathatják újonnan szerzett ismereteiket, akár a termelésben, akár a szélesedő demokráciában.

Jelentkezni — részletes önéletrajzzal — a **DASZAMŰSZE** és a **MŰSZEDASZA** ügyfélszolgálati irodáiban lehet személyesen, vagy levélben a Pf.: 1988/1989 címen.

A kövágószőlősi új lakótelepen élők több évtizedes álma a megvalósulás útjára lépett. Kitarító, elnyűhetetlen, pormentes (majd lesz) útburkolattal elkészült a III. sz. bányász-üzem és az EDU közötti új ipari út közel egy kilométeres szakasza. Ezen megindult a hatalmas monstrum ércszállító gépkocsik forgalma, ezzel visszaadva a lakótelep közel harminc éve elvett békéjét és nyugalomát.

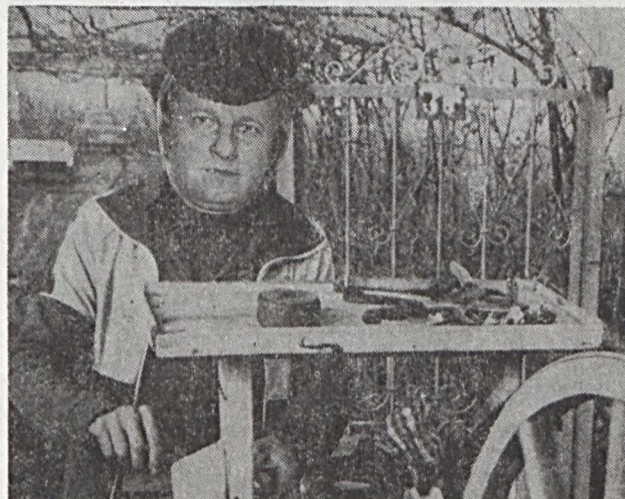
Képzünk azt a pillanatot örököltette meg, amikor Denkovics István, a III. sz. bányász-üzem igazgatója és Fuchs Jenő főmérnök határbejárásuk alkalmával — a jó gazdához illően — szemlét tartottak az ipari út újabb nyomvonalának és a talajvízszint éves ingadozásának ellenőrzésében. Csupán egy gondolat foglalkoztatja a két neves szakembert, hogy az út melletti rét alkalmas lesz-e az ércet szállító vállalati bikák legeltetésére.

Kísért a több lábon állás szelleme! Így aztán nem is esda, hogy a vállalat újabb és újabb területeken próbálkozik bevételeinek növelésével. Az egyik ilyen terület a II-es rakodó és az Éredüsitő üzem közötti mező. Ez ugyan nem bányamező, de a nyájak jól megvannak rajta, értékes gyapjuk igen jól fizet. Atmeneti gondunk, hogy a birkanyírásra beiskolázott átképzés dolgozóink minduntalan a bundázás gondolatával foglalkoznak.

Egyébként ez is jelzi, hogy a MEV—JUH igenis versenyképes annál is inkább, mert valamennyitük képes a több lábbon állásra.

Felvételünkön a főjuhász, aki csak mellékállásban főjuhász, főállásban a munkaügyi osztály vezetője, amúgy pedig hírneves filatelista (így a bélyegezés is az ő feladatköre) éppen a több lábon állás rejtjelmeibe avatja be az egyik barikát.

Új szelek fújnak ez évtől az Anyag- és áruforgalmi főosztály felett. Az új kereskedelmi igazgató, Koszorus Pál, az igazgatói tanács előtt tett fogadalmat, hogy a súlyos alkatreszhiányt frappáns ötlettel váltja fel. Vállalja, hogy a dédpapától örökölt — műzeális értékű — önjáró köszörűgéppel végigjárja az üzemeket, s felújítja a szerszámokat, alkatreszeket. A hétvégeken, glasznoszty műszakban a szőlőtermő vidékekre megy — felvételünk is ilyen metszőolló-köszörűlés közben örököltette meg Koszorus — az így befolyt összegből kívánja megvalósítani a vállalati konszignációs raktárt.

Pályázat

dásodó zászlótartókról, rudakról van szó, melyekkel valamit kezdeni kellene. Azonban senkinek sincs ép-kézláb ötlete. Többen, a jobb teljesítmények érdekében fűrészárat javasoltak ezekből gyártani, de a szakemberek megállapították, ezek magyar ru-

dak, nem bírnák a kiképzést. Így a kör bezárult, s most ki-ki pályázhat a zászlórudak hasznosítására, kedve szerint. Érdemes, mert a pályázat első helyezettje nemzeti trikolorót nyer, a második Pécs város címerével díszített zászlót, s a harmadik helyezett a bányász lobogót viheti haza.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A Központ néhány dolgozója kérdezi: Kertváros Sikiósi városrészében a tanács garázs-tereket adott el, ahol az elfogadott tervek alapján el is kezdtek az alapozást és akkor derült ki, hogy ott vízvezeték és villamos kábel van, ami miatt leállították az építkezést. Ki téríti meg a felesleges kiadást?

— Jó kérdés — válaszolt az illetékes —, én nem az biztos. Az elvégzett munka költsége az építetőkét terheli, mert nem eléggé körültekintően kezdték meg a munkát. Ja, hogy voltak tervek? Igenám, de a szakemberek egy percig sem gondolták komolyan, hogy maguk ebben a nehéz gazdasági helyzetben neki is állnak a garázsépítésnek. Akkor, amikor azon is hanyattlesnek, hogy húsz fillérrel emelkedett a gyufa ára.

— A következményeket nézve, maguk akartak garázst vagy a tántikám? És úgy mégis, mit gondoltak, a vízcső és a villamos kábel helyett mit csakányoznak majd ki? Tuttankámon kincseit?

2. Az V. sz. bányászati dolgozó felvetették, hogy a Nagyszikói út elején lévő kanyarban már többször előfordult gépkocsik ütközése, mert a kanyar egy bozótos terület miatt rosszul látható be. A veszélyhelyzetet a bozót kivágásával meg lehetne szüntetni.

— Kíméljenek meg az ötleiteiktől — nyilatkozott a felvetésekre a szakember — már csak azért is, mert én sem javaslom maguknak, hogy járjanak gyalog. Akkor ugyanis nem lenne gondjuk azzal az üde bozótos területtel. Javaslom viszont, hogy munka utáni kikapcsolódásként „Együtt a család és a szomszédok” jelszóval indítsanak akciót mondjuk számháború, fogócska-bujócska, ipi-apacs, te vagy a fogó játékokra. Komolyra fordítva a fennálló problémákat, ha a bozót kivágása nem

ütközik zöldövezetvédelmi rendeletbe, akkor kivágjuk. Gyanítom viszont, ha erre sor kerül, lesznek Önök között olyanok, akik sikítani fognak s rohanni hozzánk felháborodva. Biztos vagyok abban is, hogy a most „bozónak” ledegradált akármit a kivágáskor már „japánkertnek” fogják titulálni, sűrű könnyeket ejtve.

3. A IV. sz. bányászati Kertvárosban lakó dolgozó panaszkodik, hogy 1988. augusztus 9-én délután több 62-es buszjárat kimaradt és amikor érdeklődtek az okáról (rendszer helye) a busz vezetőjétől, az minősíthetetlen hangnemből közölte az érdeklődőkkel, hogy mivel foglalkozzanak.

A panaszra a már éveken ezelőtt „A türelem tövisekkel” ékesített zászlórendjét elnyerő Pannon Volán illetékes válaszolt:

— Az augusztus 9-ei esetet kivizsgáltam. A pilótával jól elbeszélgettem, s közös nevezőre jutottunk. Én is felsorolhatnám, hogy mivel foglalkozzanak. Ahelyett, hogy egyszer azt kifogásolják, hogy miért maradnak ki járatok, máskor az a gondjuk, ha kiszálláskor nem tudnak eljönni az első üzemi járatral, akkor lekésik az utolsó 62-est, s gyalog kell hazamenniük a Rózsadombra. Azt is tanácsolták már, hogy a 62-es buszjárat helyett a 6-os busz közlekedjen a virágos dombra. Sőt, még azt is, hogy ne ott legyen a végállomás, ahol van, hanem ott, ahová maguk akarják. Zavar van a fejembem! Miből gondolják, hogy mindenhez értenek? Bányászok maguk, vagy forgalmisták? Könyörgöm, döntsék már el végre! De azt is, hogy kell-e egyáltalán maguknak a mi autóbúzsunk? Sok a problémájuk. Velünk! Csendben kérdezem, nem vennének át minket vgmk-ba?

Kivizsgálta: Veress Tamás

Értekezés arról, miért olyan drága a lakás?

A dolog úgy kezdődött, hogy isten háta mögött vettem egy szőlőterületet. Nem nagyon jár arra senki, csak néhány varjú, meg seregélyraj, no meg az a nyolc botcsinálta, mindenre elszánt szőlőgazda, akik a szomszédaim. Jól megvagyunk, rendszeresen cseréljük a tapasztalatainkat, munkamódszereinket, tisztességnkhöz, szorgalmunkhoz nem fér kétség, szakértelmünkhöz meg... De nem erről akarok beszélni.

Építettem ebbe a szőlőbe az idevonatkozó rendeletek betartásával és hivatalos engedéllyel egy kis házat fából, tizenkét négyzetméter alapterülettel, pincével. Vittem oda néhány kiselejtett bútort, hogy enni legyen hol, s ha az ember eláradt a munkától, esetleg mástól, hát ledőlhessen. A palota — méreténél fogva — ettől alkalmatlanná vált a szerszámok, prés, kád stb. tárolására. Elhatároztam hát, hogy e célból a ház mögé, annak falához ragasztva, oda ahol a lehajló faágak tökéletesen eltakarják az említett varjú- és seregélycsapatoktól is, építek egy fészert, sfnit, szerszám bódét, kinek-kinek ízlése szerint.

Nagy az én bűnöm: felépítettem engedély nélkül. Vettem faanyagot, tetőnek valót, ajtót, szóval mindent ami kellett, hívtam a barátaimat, s hipp-hopp felépítettük. A házban nagyobb lett a hely, a szerszámok is jó helyre kerültek, egyszóval mindenki boldog volt.

Am egy szép napon idezést kaptam hatóságéktól, hogy ezen és ezen a napon, munkahelyi elfoglaltságomtól függően 13 és 14 óra között jelenjen meg színük előtt. Ezen jót nevettem volna, hiszen hatóságéknak is tudni kell, hogy hétköznap 13 és 14 óra között az emberek túlnyomó többsége „munkahelyi elfoglaltsága” van, ám az utóirat megfagyasztotta arcomon a mosolyt: „Az idezésre történő megjelenés állampolgári kötelesség, melynek elmulasztása törvényben előírt következményekkel járhat.” Végig sem mertem gondolni, mik ezek a következmények, ugrottam szabadságot kérni, s rohantam hatóságékhöz. Ott udvariasan az orrom elé raktak egy fényképet, mely a kis vityilómról készült, nem a külső út, hanem a belső szőlőskert felől, s fejemre olvasták bűnömöt. A félsz úgy belém állt, hogy nem is mertem firtatni, hogy jutottak be a telkemre, hanem szemem lesütve beismertem tettemet. Mondták, bontsam le, mert rontja a városképet, kérdeztem

nincs-e más megoldás, mondták, de van: meg fognak büntetni és adnak egy ideiglenes fennmaradási engedélyt kisállattartó épületre, mely ugye már nem rontja a városképet. Ebbe belenyugodtam, s bár nem akarok nyulat, nyestet, vagy kékrókát tenyészteni, gondoltam, ha ellenőrzik, majd azt mondom, hogy egereket tenyésztek, mely sajnos félig igaz is, s ha valami kisállat, hát az éger aztán az.

Megkaptam a végzést, mely megállapította, hogy az öt négyzetméter alapterületű helyiség 15 ezer forint értékű, a büntetés ebből adódóan háromezer, melyet eddig és eddig fizessek be. Befizettem, s váratlanul, de a már jól ismert szöveggel új idézést kaptam. Szabadságkérés, megjelenés, udvarias köszönés — részemről. Ügyintéző elveszi tőlem az idézést, kéri a csekket, közli, hogy rendben van, visszajár a csekket és közli, hogy végeztünk. Ennyi.

Tudom, a címben feltett kérdésre még nem válaszoltam. Nem nehéz kiszámítani, ha mindent összeadunk, a szállítást, anyagot, munkát, reggelit, ebédet, vacsorát, fröccsöt, sört, szabadságot, be- és kiutaztatást, időt, tervezőt, térkép-vázlat-készítést, épületbemérés munkadíját, és ingatlan-nyilvántartási illetéket, büntetést, elég szép summa jön ki végeredményként. Az pedig megengedhetetlen, hogy a sfnit egy négyzetméterre több kerüljön, mint a lakásé!

S, mivel csupán ideiglenes fennmaradási engedélyt kaptam, hát bátran ideírok — egy monogrammot:

K. J.

Férfiak számára tervezett női fodrásztanfolyam indult december 15-én a Ságvári Endre Művelődési Házban. A hallgatók négy hónapon át heti kétszer három órában sajátíthatják el a hajszobrászat csínját-bínját Sasson O. Lívia főfodrászmestertől. Annak ellenére, hogy a kurzus ára igen borsos (12 ezer forint+ÁFA) órlási az érdeklődés és ezért január 3-tól egy újabb tankör indítását tervezik. Felvételiükön — mely még a december 15-ei első foglalkozáson készült — a főfodrászmester az ügyvezető „fodrászfogás” rejtelmeibe avatja be szemléletes módon a tanítványait.

Örömmel tájékoztatjuk bányászainkat, hogy a kötelező orvosi vizsgálatokon ez évben már Poppoló Luca doktornő végzi az egészségteljesítő vizsgálatot. A külföldi munkáról mielőtt megpályázza volna ezt a nagyszerű munkakört, előtte az olasz honban olyan népszerű Chiccholinánál vett mozgás- és illemórákat. Szó mi szó, nemigen értjük, ez miért előny ebben a beosztásban, de illetékes helyen annyit szerkesztőségünk tudomására hoztak, a mozgás fontos. Ezzel egyetértünk. Kérdésünk csupán az, hogy mit ér Poppoló a tepsiben a maga mozgásával, ha a bányász már nem fér mellé?

Védő kapszula

04-05-07

December 5-ike óta lángolt-kölbász ízű, kockasajt alakú, magas fehérjetartalmú, szójával dúsított kapszulákat is tartalmaz bányászaink védőétel csomagja. Az Egyesült Magyar Védőétel és Rüdgyantagyár Laboratóriumában kifejlesztett ételkülönlegesség nettó súlya mindössze 3,5 g, a bruttó kalóriaértéke azonban ennél jóval magasabb. A kapszula — különösen tejtermékekkel és húskészítményekkel együtt fogyasztva — gyomorideg nyugtató hatása révén hosszú órákra elégedettség érzetét kelti meg a belpoklosokban is. Előnyös élettani hatását és kis méreteit kihasználva most azt tervezik, hogy január 15-től — az infláció ellensúlyozására — a fizetési borítékok védőkapszulákat is tartalmaznak majd.

Súlyos balesetbe esett a mentőket december 18-án Borbíró Ivó Milán V. sz. bányászati alcsatlós Kispírészma-i préházába. A szerencsétlen ember a védőkorlát nélkül lépcsőlejárón sáros, csúszós talpú gumicsizmában indult a pincébe, bal kezében egy olvadt viasztól csöpögő gyertyával, majd túlságosan közel lépett az ott szabálytalanul tárolt másfél hektós hordóhoz. Borbíró ekkor egy óvatlan mozdulattal a hétért nyúlt, majd néhány másodperc múlva a szívéhez kapott. A szomszédok szerencsére még idejében riasztották a mentőket, akik Borbírónál enyhé sokkot, a bornál — ránézésre — közepes barnatörést diagnosztizáltak. A mentőorvos sze-

rint az előbbi bajt minden bizonnyal az utóbbi tragédia okozta a szerencsétlen szőlősgazdánál.

Apróság

— Förtelmesen pimasz a fiam az utóbbi időben.
— Mit csinált?
— Képzeld el — nem fogja elhinni! Hazaérve, a szobában egy nő ölében találok.
— Ebben nincs semmi kivétel való.
— De abban igen, hogy amikor ráfordítottam, hogy kelsz fel azonnal!
— Nem, mondta dacosan, én jöttem előbb...

Művelődjünk szórakozunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház januári programjából

Ságvári Filmklub

10-én 18.00 órákor: A Hires történelmi filmek sorozat keretében, Nagy Péter: Petrov című alkotása kerül vetítésre.

Ságvári Mozi

7-én: Az etap (USA film).

8-án: Előre a múltba (USA film).

14-én: Zene a karneválok földjén (mexikói film).

15-én: Infarktus (USA film).

Az előadások 16.00 és 18.00 órákor kezdődnek.

Harmadik Színház

9-én 19.00 órákor: A raguleves című népszerű mű kerül színre.

A Mecseki Ércbányászati Vállalat alternatív üzeme — éves művelődési és kulturális programjának megfelelően — december 18-án tartotta Legyen a vendégünk címmel egésznapos rendezvényét a balatonmáriai üdülőben. Rendhagyó volt a helyszín, de rendhagyó programok egész sorával csábították a Balatonra lelátogató üzemi dolgozókat. Amíg a gyerekek vítaforumon vettek részt, az anyukák szkanalizáltak és utlicsátákat vívtak. Közben a csodálkozó szemű apukáktól egy marconra Tépő kérte számon jó magaviseletüket a képen látható bájos krampusz kíséretében. A nagyszerű rendezvény kiválóan virradatig tartó esti mesével ért véget.

Varga László, a IV. sz. bányauzem igazgatója, az üzemi riporterors oszlopos tagja, felvételünkön arról faggatja Kocsor Ferencet, az V. sz. bányauzem igazgatóját, hogy az újév hajnalán miként gondol vissza a III. sz. bányauzemben eltöltött évtizedekre?

— Mondhatnék sikamlós történeteket — válaszol a kérdező —, de nem teszem. Helyette inkább arról mesélek, hogy milyen forgandó az élet. Annak idején a II. sz. bányauzemből, a kezem alól többen átmentek Bakonyára. Az idő engem igazolt. Az V. sz. bányauzemben most ismét beosztottjaim, kollégáim lettek.

— Ugyanakkor voltak mások, akik annak idején velem dolgoztak, majd új beosztásba kerültek s most ők a főnökeim. Ebben az esetben az idő őket igazolta.

— Így igaz — szolt közbe Bánik Jenő, a Szolgáltató üzem igazgatója — én is említhetnék legalább két nevet, akikkel annak idején a III. sz. bányauzemben még együtt viseltük el Feri allűrjeit, s most ők nekem is a főnökeim.

— És tessék mondani, kikre gondolnak az elvtársak? — vetette közbe a riporter.

— Hát az úgy van... izé... — mondta az egyik, mire a másik kacikásan rávágta: Nem nyilatkozunk!

Kedves Szüleim! Drága Sógornőm! Hüje öcsém!

Hogy ott a fallunkban mi van asztat nem tudom de it nagygyon jó van mindenn. Iten van kétszeres fizetés, brutosításos meg netosításos. Eben az a nagygyon jó, hogy keveseb a penzem mint tavaj. A vaj meg hamarosan drágab lesz. De hát ez nem gond mer visszont nagy prullallizmus van aminek még ne m ment felaz árra. Igaz az a demokrácia is jó dolog mer most az üzemmigazgatónak is megmondhaton a magamét ammi kor tallálkozunk. Aztat, ugy bettyárossan hogy azongya, jó szerencsét. Kel is a szerencse eben a jövedelemadós világban. A kibontakzásról már nemis beszélve. A fiukal be is vetük a brigád nap lóba hogy minden műszakután az egyik krimóban kibontakozunk. Ez egy program nálunk, jómagyarosan ellereztük magunkat aztán ki ki bontakozgat regelig. A Lall anyira szokta magát, hogy atlétatrikóban szédití a nőket. O a szakkaszvető csilésünk s amugy már tagja a FIKUDESZNEK, a CSERKESZNEKNEK, a MIKESZNEK, a PIKNEK, DEDÁSZNAK, az ABNAK, az OTPNAK és most beakar lépni az ECBE. Híjába mondjuk ne tegye ezt mert mindent ki akarja próbálni. Hát mi hagyuk mer nem vagyunk seminek sem az el röntója. Nem ugy mintahogyan

eszúrták a 60 háromszázalékat. Ez a kereset ki egészített. Keresi is minden ki denem tallálja. Eztet azér addják, mer akki 3ezer vagy négy1000 műszakot dolgozott a bányában annak nem kel töbet s oda megy ahova akar. Hát a haverok már nemigen menek. Amig mentek szép pénzet is kaptak az uly munkahelyen de amikkor eztet hozá adták a bányász kereset ki egészítésez pénzhez döbvenve tappasztalták jobban jártak vona ha a fennekükön maradnak mert ojan sok adot le vontak, hogy ihaj. Egy forumon mondota is a Bojtár osztájevető úr hogy a jó rendelkezés roszul sült el, s a nagy igyekezetben feldölte magát a bill. Így mostan a kereset ki egészítés nem az mert nem egészít ki semit legfejeb az aszonyok konyha pénzet.

Amugy nagyon jó továbbra is it a válatnál, szeretek iten leni a tervet teljesítetük, az ujjfelvételeseknek továbbra sincsen idelyük velünk foglalkozni, az üzem orvos nénik és bácsik még mind ig nem rendszeresen járják a bányát. A válatnak semmi gondja az anyagok pontossan éreknék már tárolási nehézségek vannak. Ezért is voltakitt nem rég a MALEVESEK hangárépítésből kifolyólag.

Szállok jó kibontakozásokra:
LAJCSI

Az egyre népszerűbb bodi-bulding klubra már vállalatunk nödölgozói is igényt tartanak. Ugy hírlk, a nagy érdeklődésre való tekintettel a klub kiköltözik a munkásszállóról és benépesíti a Ságvári Endre Művelődési Házat, a nagy titkárnök már meg is alakították önálló testépítő csoportjukat, s decemberben a férfiak „Aranycsákány” versenye után megrendezték az „Acélos fúrószár” versenylüket. Felvételünkön a Kutató-Dúsító üzem reménysége és gyöngyszeme a kötelező versenyszámát mutatja be. Az orgonallia harisnyában és a hagymallia csipke harisnyatartóban a dobogóra állt versenyző egy hátsó dupla risz-berget, míg feljebb egy elegáns, jobbos melbicepszet imitál. Ez utóbbi olyan csodálatosan sikerült, hogy majdnem bodicsek lett belőle, s remegő fotósunk kezéből kis híján elszállt a kamera.

Dráma a buszmegállóban

Az alábbi szörnyű, majdnem tragédiába torkolló baleset nem következett volna be, ha K. M. a III. sz. bányauzem geofizikusa betartja a NE (Nőgyelet) 28. § (112) bekezdését. A szóbanforgó dolgozó műszakról jövet felelőtlenül leszállt az üzemi buszjáratról, amikor a járdára mellé állt barátnője, egy hajdan libiai rendszámot viselő Porschéval. Bár utólag megállapítást nyert, hogy egy por sem volt a járdán, a középkorú geofizikus észlelte a nyugati gépkocsit, megszereszt és elesett. Olyan szerencsétlenül, hogy a nagy kalimpálást az úttesten gépkocsit vezető hölgyek rémülten tapasztalták és egymásba rohantak.

Mint utóbb kiderült, a baleset azért következett be, mert a geofizikus megszegte a lovagi-

asság szabályait. A szóban forgó buszmegállóban ugyanis egyszerre öt gépkocsitulajdonos hölggyel beszélt meg találkát.

A rendőrségtől kapott tájékoztatás szerint az egymásba rohanó gépkocsikat a szóban forgó barátnők vezették. Természetesen az elsőnek érkező Porschéba rohant bele az összes, amit a hanyattfekvő dolgozónk — mély fájdalom — akkor még nem látott.

A kórháztól kapott értesülés szerint az öt póruljárt hölgyet közös kórteremben ápolják. A geofizikus sérülést nem szenvedett. Megállapítást nyert, ha a dolgozó holtfáradtra dolgozta volna magát a műszakon, nem hogy a nőkre, de még a buszról történő leszállásra sem maradt volna ereje.

Allig négy hónap alatt több mint 80 millió forint árbevételre teit szerz vállalatunk a tv-torony tőszomszédságában létesített Jó szerencsét panzió révén. A sikeres vállalkozástól — mely a több lábón állásunk egyik legizmosabb reprezentánsa — várható, hogy néhány éven belül hoz majd annyit a konyhára, hogy megkezdhetjük a balatonfüredi üdülő teljes rekonstrukcióját.

A tervezett ütemet legfeljebb csak az lassíthatja, hogy a nyári időszakban — dűsgázdag amerikai és indiai milliómosok helyett — hét turnusban — vállalatunk dolgozói és családtagjai veszik majd birtokukba a pazar épületet önköltséges áron.

Tanulságos balesetek

Csaknem végzetes kimenetelű baleset történt december 13-án Új-Kertvárosban, egy Bizgentyű Gyula utcai felhőkarcoló 23. szintjén.

Zs. Zs. — aki civilben szellemi szabadfoglalkozású — lakása konyhájából éppen egy csésze forró teketét szállított be a rosszul kivilágított hálószobába, amikor megszólalt a telefon. A hívás sajnos téves volt, így a szerencsétlen asszony allig húsz másodperccel később már a fésülködő asztalra helyezett táca felé nyúlt. A rosszul kivilágított munkahelyen azonban elvétette a mozdulatot és a bal kéz 1-es és 2-es ujjának utolsó percel a cukortartó helyett a forró feketébe érték.

Zs. Zs. a baleset következtében elsőfokú égési sérüléseket szenvedett.

A baleset nem történhetett volna meg, ha Zs. Zs.-t a barátnője hívta volna telefonon, ugyanis ő annyit tud beszélni, hogy a kávé biztosan elhűlt volna.

Nem kellene a sérültnek a bibis ujját nyalogatnia most akkor sem, ha betartja a munkavédelmi szabályzat I. fejezetének harmadik bekezdésének 4. pontját, amely előírja a veszélyes munkahelyek megfelelő fényforrással történő ellátását és annak mindenkorai alkalmazását, továbbá betartja a II. fejezet 8. bekezdésének 3. pontjában rögzített előírását, amely védőkesztyű viselésére kötelez.

Nem történhetett volna meg a baleset akkor sem, ha a sérült ismeri a Luca-napi szokások című kiadványt, melynek 238. oldalán a következő népi bölcsesség olvasható: „Luca napján nem jó forró feketébe nyúlni, mert az ember könnyen megégetheti a kezét.”

Megkérdeztük

Előttünk a szeretet ünnepe, no meg a Magyar Televízió Három kívánság műsora (nem titok, hogy az ötletet innen merítettük) a

nyíltság jegyében többeket is megkérdeztünk, mi az, amit lapunk e népszerű rovatában legszívesebben megválaszolnának.

A Ságvári Endre Kulturcentrum ödvöskéje, dr. Tűzrólpattant Menyecske önálló vállalkozásba kezdett, paprikát termel. Teheti, mivel doktori disszertációját „A piros arany és a Nyitott Színpad sikere” témában írta. A bakonyai brigád-ház tornácán a paprikafüzérek között látható népszerű kultúra védőangyala egyúttal szocialista szerződést is kötött. A közeli robbanóanyagkeverő-telep dolgozói vállalták a paprika őrlését, csomagolását. Az így befolyt összegből segíti majd Tűzrólpattant elvtársnő a kulturcentrum művészeti csoportjainak munkáját. Tervei között szerepel, hogy a zenekarnak új violinkulcsot, a Nyitott Színpadnak saját színházi járó autóbust, a természetjáróknak iránytűket, a karsztkutatóknak a pinceklubban önálló barlangot, a képzőművészeti műhelynek rokkát, új búboskemencét, míg a Quadro táncsoporthoz sok-sok fillért vásároljon.

Férfiasan be kell vállalnunk, hogy ez a próbálkozásunk nem volt túl sikeres. A legtöbben — rövid gondolkodás után — asztali naptáraikra böktek és zsúfolt év végi programjaikra hivatkoztak, mások év közben ki nem vett és jól megérdemelt szabadságukat töltötték.

Csupán egyetlen egy embert nem ért váratlanul a kérdésünk, igaz őt már annyiszor maceráltuk az év során — saját bevallása szerint —, hogy ha reggel nyugósen ébred, biztos, hogy a sajtóról álmódott.

Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes ezúttal is vállalkozott a válaszára. Mint mondotta, nem tudja pontosan, hogy végtére is mit akarunk tőle, hogy szociális, netán általános kérdésekre gondoltunk-e, de felkészült a témában — amolyan házi feladatként kezeli a dolgot — és választ fog adni arra, hogy mire is szeretne a legszívesebben válaszolni.

Kérte tőlünk, hogy miután ezúttal kivételesen nagyon hálás feladatot kaptott, hadd tűnődjön a válaszon márciusig, majd meghozhatjuk azt az április elsejei számban. Addig is találjunk ki valami más, hülyeséget a szilveszteribe.

Új típusú, 12,96 kilowattos, légpárnás kapálógépek sorozatgyártását kezdték meg a minap a vállalatunknál. A KMF 88/0421 márkanévű kisgép mellett, hogy kapál, alkalmas kókuszdió-légtelenítésre, mazsolaszűretelésre, fűgemagtalanításra (innen a KMF fantáziánév), sőt járhatatlannak vélt dűlőutakon is képes arra, hogy tulajdonosát a távoli kiskertjébe száraz lábbal eljuttassa. Ehhez csupán a gép oldalán található fékszárnyakat kell megfelelő szögbe állítani.

A magyar ipar eme új csúcsteljesítményének nyilván az a heven mecsecszentküti és remeteréti kiskerttulajdonos örül a legjobban, akik a Dunántúli Napló április 21-ei számában arról panaszkodtak, hogy vállalatunk mélyfúrósai a birtokukhoz vezető dűlőutat teljesen tönkretették.

Akkor — mint azt kiküldött tudósítónk megírta — a gyalogosan járhatatlannak vélt földúton a panaszosok gépkocsijaikkal közlekedtek, így hát szakembereink most azon fáradoznak, hogy a KMF 88/0421-et autók és kishuszok hordozására is alkalmassá tegyék. Már el is készült az úgynevezett „sárkomp” prototípusa. Felvételünk az EDÜ barkácsműhelyéből átalakított gyártóműben a kapálógépek műszaki próbáján készült, ahol a berendezést Róka Péter üzemigazgató által a hagyományos üzemmódban tesztelik.

Boldog új évet kíván az Ércbányász Szerkesztősége!

Január					
H	2	9	16	23	30
K	3	10	17	24	31
Sze	4	11	18	25	
Cs	5	12	19	26	
P	6	13	20	27	
Szo	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29

Február					
H	6	13	20	27	
K	7	14	21	28	
Sze	1	8	15	22	
Cs	2	9	16	23	
P	3	10	17	24	
Szo	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	

Március					
H	6	13	20	27	
K	7	14	21	28	
Sze	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	31
Szo	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	

Április					
H	3	10	17	24	
K	4	11	18	25	
Sze	5	12	19	26	
Cs	6	13	20	27	
P	7	14	21	28	
Szo	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30

Május					
H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sze	3	10	17	24	31
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Szo	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	

Június					
H	5	12	19	26	
K	6	13	20	27	
Sze	7	14	21	28	
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Szo	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	

Július					
H	3	10	17	24	31
K	4	11	18	25	
Sze	5	12	19	26	
Cs	6	13	20	27	
P	7	14	21	28	
Szo	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30

Augusztus					
H	7	14	21	28	
K	1	8	15	22	29
Sze	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	31
P	4	11	18	25	
Szo	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	

Szeptember					
H	4	11	18	25	
K	5	12	19	26	
Sze	6	13	20	27	
Cs	7	14	21	28	
P	1	8	15	22	29
Szo	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	

Október					
H	2	9	16	23	30
K	3	10	17	24	31
Sze	4	11	18	25	
Cs	5	12	19	26	
P	6	13	20	27	
Szo	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29

November					
H	6	13	20	27	
K	7	14	21	28	
Sze	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	
Szo	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	

December					
H	4	11	18	25	
K	5	12	19	26	
Sze	6	13	20	27	
Cs	7	14	21	28	
P	1	8	15	22	29
Szo	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	31

Hirgics-féle mondások - szabadon

Semmi sem árt úgy a tervnek, mintha megvalósítják. Mindennek van határa, csak megkerüljük. Az egység a kétség felesége. Némcsak gyerekeket áltatunk mesével. A jó orvos a betegelőrt él és azok meghalnak érte. Néma gyerekek kár telefonálni. Aki másnak etye-petye, maga bele potty.

Az építkezés kellemes tönkremenés.

Az élet édes, csak nyalni kell tudni.

A kijelölt út tűnik mindig a leghosszabbnak. Ennél már csak az egyedül járható út hosszabb.

Habozó emberek előnye, hogy pár perccel később esnek a gödörbe.

Ha az ifjúság tudná a módját, ha az öregség bírná...

A szó elszáll, az frást elviszi a szél.

Időt, pénzt, fáradságot takarít meg, ha időt, pénzt, fáradságot takarít meg.

Hírek

JANUÁR elsejétől új szolgáltatással próbálja az árbevétel növelni vállalatunk balatonfüredi üdülője. Kapva az alkalmon, hogy az újságírók ez évtől jelentősen megemelkedtek, hírlapírókat nyitottak az üdülő előcsarnokában. A vasárnap kivételével naponta reggeltől este tízig nyitva tartó sajtóböngésző tizforintos napjegyvel vehetik igénybe az érdeklődők. Kétszázhusz forintért (plusz áfa) több ezer havi bérletet is sikerült értékesíteni az ottaniaknak. A vállalkozás sikerére jellemző, hogy csak Balatonfüreden több mint háromezren mondták le a hírlapelőfizetésüket a helyi postahivatalban.

CSAKNEM tözsdekrachot okozott a New York-i Wall Streeten az a december elején felröpített hír, hogy olajat találtak vállalatunk III. sz. bányá-üzemének 10. szintjén. Az OPEC országok olajminisztereiből alakult válságstáb másfél napig ülésezett egyhuzamban - és már a nyersolaj világpiaci árának drasztikus csökkentését fontolgatta -, amikor is kiderült, nincs komoly ok az aggodalomra. A világ vezető hírügynökségei - az üzemi szemléltettség szövegének tájékoztatása alapján - két nappal később azt közölték, hogy nem kiapadhatatlan olajmezőt, hanem egy nyomatékvaltóbból ciszvárgott olajfoltot találtak csak a GHH-műhely szomszédságában.

A NYILTSÁG jegyében december végén vállalatunk le szerelték az üzemi porták előtt álló sorompókat. Az illetékteleneknek ezentúl éjjel-nappal sárgán villogó lámpák jelzik majd, hogy veszélyes üzem területére érkeztek. Megszigorítják viszont dolgozóinknál a

portal ellenőrzéseket. Kétféle utasítás rendelkezik arról is, hogy ezentúl - éjszakánként - a Kutató-fejlesztő üzem épületein kék színű lámpák villognak, így is emléket állítva annak a bravúrosan gyors és eredményes nyomozásnak, amelyet a rendőrség az ottani lopásokat követően folytatott.

DECEMBER közepe óta gőzerővel folyik a Patacs-nyugati vállalati lakótelep építése. Az építkezés ütemében bekövetkezett döntő változás jórészt Van F. O. Diszt holland tengerészkapitánynak köszönhető, aki egy szép októberi napon a Mariahilfer Strassen találkozott szomorkodó kdszeseinkkel. Miatán fiataljaink elpanaszolták bánatuk legnyomósabb okát, ecsetelték a lakáshoz jutás nehézségét a derék tengeri medve azonnal táviratozott Józsi-nak, az üthengeresnek (egykor-i főgépészenek), aki legendás-sá vált járművel azonnal útra kelt rezedaszagu falujából. December 14-én érkezett az építkezés színhelyére és azóta gőzerővel hajtott járművel a most már jó ütemben folyó közművesítési munkákat segíti.

Személyi hírek

Személyi számok alapján egy személyi számítógép sorsolja majd ki január elsején azt a három nyereményt, amelyekre a személyi igazolványukat december 23-ig érvényesítettő állampolgárok pályázhatnak.

A fődíj egy személyi számítógép, a második díj egy személyi igazolványtok lesz, míg a harmadik szerencsés egy huszonháromoldalas, személyi jövedelemadó bevallására alkalmas ívet kap.

Ha személyes véleményünkre kíváncsiak, különösen az utóbbi boldog tulajdonosa, szerencsés személynek mondhatják majd magát.

Tudjuk, hogy ilyenkor, ivás idején szentségtörés hal-fogásról szólni, de épp a lapzártá napján hívtuk minket a képen látható Nemkeszeg Amúria és annak leközlésére kért bennünket, hogy az Ércbányász Horgász Egyesület tagjainak január 5-ig a fogási naplókat le kell adniuk. Aki ezt elmulasztja, azt akár fél évre is eltilthatják minden nemű sporttevékenységtől.

Mint az ital a szívószálnak, mi sem tudunk ellenállni a szép Amúriának. Kérésének tehát eleget tettünk, már csak azért is, mert megint megtudtuk, hogy évente 100-120 sporttárs fedezkedik el a kötelességéről.

Egyébként akit három hónapnál hosszabb időre eltiltanak, annak újbóli horgászvizsgát kell tenni. A vizsgabiztos pedig - mély fájdalom - Amúria lesz, aki - még mélyebb fájdalom - csak számon kérni szokott, korrepetálást nem vállal. Archiv fevélet

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felcélós szerkesztő:
Kisdaróczi János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-33

Kiadója:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felcélós kiadó:
Bodó László
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MEV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
53,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Ez is az is

Alliteráció üzemi koszt ügyben:

Lila, lapos, lédús lefet,
Latin-korú lóhús lelet.

Tere-ferc:

— Tudod, az a nő, akit én elveszek feleségül, kell, hogy szeresse az állatokat.
— Természetesen. Ha hozzád megy.

KISZ-oktatáson:

— Ügy érzem, a KISZ-oktatás elérte célját, az idő eltelt.

A mi világunk:

Nem érdekel a miért,
Legfeljebb a hol,
Esetleg a mikor,
De leginkább a mennyi.

hirgics

Az ifjúsági parlamentek tapasztalatai a vszb előtt

Érdektelenség és érdekvédelem

Egyebek mellett az 1988. évi ifjúsági parlamentek tapasztalatait véleményezte a vállalati szakszervezeti bizottság legutóbbi ülésén. Az e témában készült írásos beszámoló szerint a parlament alapvető célja továbbra is az ifjúsági törvény és végrehajtási jogszabályaiban foglaltak helyi megvalósításáról számítás a fiatalok demokratikus fórumain. A fiatalok közéleti tevékenységének, jogai érvényesítésének, kötelességei teljesítésének intézményesített biztosítása, érdekeik érvényre juttatása.

A jelentés megállapítja, hogy az ifjúsági parlamentek megrendezésének időpontja társadalmi és gazdasági feszültségekkel terhes időszakokra esett. A vállalatvezetés figyelmét a vállalati stratégia kidolgozása, a politikai és mozgalmi feladatok megosztották (bruttósítás, tagkönyvcseré stb.). A parlamentek dokumentumainak elkészítése óriási adminisztrációs terheket rótt az előkészítőkre. Számos olyan kérdés, mint az ifjúsági törvény módosítása, a bányászati jövője, a lakáshelyzet megoldása stb. központi döntések hiányában tisztázatlan maradt.

A kormány „ifjúságellenes” gazdaságpolitikája és az Ipari Minisztérium, az ágazati parlament megrendezésével kapcsolatos halogatása lényegében olyan helyzet elé állítja a vállalatunkat, hogy nehéz konkludálni választ adni, sikerülhet-e a parlamentek által megfogalmazott szerény ifjúságpolitikai programokat megvalósítani.

Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes szóbeli kiegészítésében utalt arra, hogy az ifjúsági parlamenteken felvetett prob-

lé mákat — legalábbis, ami vállalati hatáskörben lehetséges — igyekeztek orvosolni. Például az ottani jelzések figyelembevételével módosították a kollektív szerződést, a lakásgazdálkodás és az albérleti hozzájárulás kérdésében, de a fiatalok javaslatai alapján konkrét intézkedések is történtek, egyebek közt az öntödében és a munkásszállón.

A vita során Misota Lajos (Ércdúsító üzem) annak a véleményének adott hangot, hogy a fiatalok problémáival nem csupán az ilyen fórumokon kellene foglalkozni, hanem folyamatosan és elsősorban a munkahelyeken.

Müller Károly (Kutató-fejlesztő üzem) úgy vélekedett, hogy a fiatalok közömbössége az, hogy az ifjúsági parlamentektől sokan távolmaradtak, elgondolkodtat. Magyarázható azzal is, hogy a korábbi felvetésekre nem kaptak megfelelő választ.

Varju László, a vállalati KISZ-bizottság titkára utalt arra, hogy az ifjúsági törvény 1989. augusztus 23-án már a nagykorúságát ünnepelheti, ám az eltelt csaknem 18 év alatt vajmi kevés történt az ott megfogalmazott megvalósításáért. A fiataloknak ma már nem segítség kell, hanem az a lehetőség, hogy tehesenek azért, hogy megváltozzon a világ. Nekik elsősorban egzisztenciális problémák vannak, amelyek helyben oldhatók meg, így aztán nem csoda, hogy az ifjúsági parlamentektől nem várnak sokat. Hiányolta, hogy a parlamenteket követően nem készült intézkedési terv és, hogy egy sor kérdésben az illetékesek nem adtak érdemi választ.

Dani Ferenc (III. sz. bányászati üzem) úgy vélekedett,

hogy amennyiben a vállalat jövőjét illetően döntést hoznak az illetékes felsőbb szervek, hívják össze ismét az ifjúsági parlamentet. Gyulai Sándor, a vszb titkára egyebek között azt hangsúlyozta, hogyha a szakszervezet talpon akar maradni, akkor gyökeres változásra lesz szükség. Ha a fiatalok érdekeit nem ké-

pes képviselni, akkor azt más szervezet fogja megtenni.

Végezetül a testület a beszámolót elfogadta, de úgy döntött, hogy az ifjúsági tagozatok beszámoltatását követően — erre január végén, vagy februárban kerül sor — ismét napirendre tűzi a témát.

N. G.

Mondjuk a magunkét... Érdekvédelem, demokrácia, szolidaritás

Az elmúlt év december elején több napon át ülésezett, tárgyalt, vitázott a Szakszervezetek Országos Értekezlete. Az építő, előrehaladást segítő vitából Gyulai Sándor, vállalatunk szakszervezeti bizottságának titkára is kivette részét hozzászólásával — amit idő hiányában írásban nyújtott be — kapcsolatban kérdeztük, s a következőket mondta:

— Nagy várakozás előzte meg a tanácskozást, s komoly felelősség nehezedett a küldöttekre. Azért, mert az elfogadásra kerülő dokumentumok hosszú távra határozzák meg a szakszervezeti munka irányát, de a taglétszám alakulását is.

— Szóltam arról, hogy vállalatunk tagsága várja, a szakszervezetek milyen álláspontot alakítanak ki a jövő évi és távlati életszínvonal alakulására? Lesz-e a fiatalok részére elérhető áron lakás, lesz-e elegendő munkahely, a nyugdíjasok a számukra biztosított nyugdíjból meg tudnak-e élni?

Mert nem érdekli őket, hogy a különböző beosztásban lévők hogyan tudják átmenteni funkciójukat a következő időszakokra. A tagság nagy részét mindaddig, amíg nem csökkent a reálbér, a másodállások, melékfoglalkozások jövedelmét nem vitte el az adó, belátható időn belül lakáshoz lehetett jutni, kevésbé érdekelt, hogy milyen struktúrában dolgozik a szakszervezet.

— Most viszont, amikor az életvitelre fordítható jövedelem napról napra csök-

(Folytatás az 5. oldalon)

III. SZ. BANYAUZEM: Első a 27-es szocialista brigád, vezetője: Katona Zoltán; 2. az 1-es fejtési szocialista brigád, vezetője: Pintér György; 3. a 8-as feltöréshajtó szocialista brigád, vezetője: Darázs János; 4. a 13-as fejtési szocialista brigád, vezetője: Dömötör Mihály; 5. a 26-os feltöréshajtó szocialista brigád, vezetője: Kiss János.

Kiszolgáló brigádok: Első az Eötvös L. gépészeti brigád, vezetője: Nagy Dezső; 2. a Zrínyi M. szállító brigád, vezetője: Kálmán György; 3. a PH-5-ös fűrészes brigád, vezetője: Hirth László.

IV. SZ. BANYAUZEM: Első a 41-es fejtési brigád, vezetője: András Gyula; 2. a 13-as fejtési brigád, vezetője: Szabó László; 5. az 5-ös fejtési brigád, vezetője: Hegedűs Ferenc.

Kiszolgáló brigádok: Első a B-3-as fűrészes brigád, vezetője: Matus Sándor; 2. a Bláthy Ottó f. a. villanyserelő brigád, vezetője: Gál Dezső; 3. a 200-as szállító brigád, vezetője: Gerner József.

V. SZ. BANYAUZEM: Első az 54-es vágathajtó brigád, vezetője: Somogyi Lajos; 2. a 6-os vágathajtó brigád, vezetője: Adam Ferenc; 3. a 67-es fejtési brigád, vezetője: János Pál; 4. a 14-es fejtési brigád, vezetője: Gál György; 5. a 41-es fejtési brigád, vezetője: Marján Tamás.

Kiszolgáló brigádok: Első a Zsigmondi V. bányafűrészes brigád, vezetője: Barát Antal; 2. a Geológiai szocialista brigád, vezetője: Kiss László; 3. a Kandó K. villanyserelő brigád, vezetője: Kovács Bertalan.

ERCDÚSÍTÓ ÜZEM: Első az Uránusz szocialista brigád, vezetője: Aracs Kálmán; 2. a Dinamó szocialista brigád, vezetője: Rónaky Károly; 3. a Dr. Münnich F. szocialista brigád, vezetője: Böngyik Péter.

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM: Első a Ságvári E. vill. beruh. szer., vezetője: Biszurm István; 2. az Április 4. rakodógép-javító brigád, vezetője: Novák László; 3. a Március 21. üzemviteli szocialista brigád, vezetője: Komáromi István.

KUTATÓ-MÉLYFÚRO ÜZEM: Első az M-7-es fűrészes brigád, vezetője: Márfi Ernő; 2. a Feszini geofizika brigád, vezetője: Varga Teréz; 3. a Bánki Donát szocialista brigád, vezetője: Baráth László.

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM: Első a Kémia '72 szocialista brigád, vezetője: Uj Zoltán; 2. a Március 21. szocialista brigád, vezetője: Vér Gábor; 3. a Radnóti szocialista brigád, vezetője: Papp László II.

ANYAG- ÉS ARUFORGALMI FŐSZTÁLLÁS: Első a Petőfi S. szocialista brigád, vezetője: Dián György; 2. a dr. Csanádi Gy. szocialista brigád, vezetője: Horváth László; 3. a Magyar-Szovjet Barátság szocialista brigád, vezetője: Kossorús Pál.

Újító szándék, avagy mi csattan a szakszervezeten?

Mit is tesz vajon értünk a szakszervezet? Erre a napjainkban ma oly sokak által feltett kérdésre gondoltam december elején. Akkor, amikor a vállalati szakszervezeti bizalmi testületi ülés elé vitt „feladat-tervet” végigolvastam, s megkaptam dr. Roisz Andrásné szóbeli kiegészítésének írásos anyagát. Zavarba jöttem. Igaz, ma minden szinten kinyilatkoztunk. De akkor is jó volt olvasni e broszúrákat. Pedig nem ígérnek benne sokat. No, persze vannak benne tervek, elképzelések, sőt a közelmúlt eredményei is, melyet azonban — ki érti miért — kevesen írnak a szakszervezet sikerlistájára. Ettől az eredménytől persze még az marad, ha csendes is. Jó, jó mondhatják sokan, ha a szakszervezet begyűjti a tagdíjat, csipkedje is magát a tagságért. Hogy mennyiben van ez így, arról a téma előterjesztőjét kérdeztük.

— Alkotmányos rendet kell teremteni a pénzügyek kezelésében — mondotta dr. Roisz Andrásné —, aminek fontos része, hogy a szakszervezeti mozgalom minden szintjén biztosítsák a pénzügyi eszközök részletes felhasználásának nyilvánosságát. Azt az alapelvet kell érvényesíteni, hogy a pénzt ott használják fel, ahol a munka és a feladatok vannak.

— Nem titok, hogy az állampolgárok egy részének általában vett bizalmatlansága és elégedetlensége a szakszervezeteken csattan. Az sem, hogy az elmúlt év elején több százezren úgy döntöttek, csupán lojalitásból nem maradnak a szervezet tagjai. Az országos értekezletre is azért volt szükség, mert e szervezet

változatlan formában sem a változó társadalmi feltételeknek, sem a tagság érdekeinek nem tudott igazán megfelelni. — Vállalatunk szakszervezeti tagságának bizalma, tagdíjbefizetési morálja rendkívül tiszteletré méltó, ugyanakkor nem mentes a feszültségektől sem. Az elemi erővel feltört újító szándék alapvetően más kapcsolatokat, munkamódszereket igényel mint ami eddig volt. E rendszer kiépítésének egyik alappillére a demokrácia, a másik pedig a nyilvánosság. — Elégedetlen a tagság — tudom, tudjuk —, mert úgy érzi, érdekeit nem képviselik megfelelően. Elégedetlenek a tisztségviselők, mert a tagság által meghatározott érdekeket nem tudták megfelelően képviselni. A sajtó napján elhangzott figyelmeztetés igazsága, vagyis az, hogy „aki hallgat, alul marad, aki felkészületlenül, rosszul érvel, veszít” — úgy érzem mindannyiunkra érvényes. Ugyanakkor türelem, tolerancia, egymás segítése nélkül szétzilálódik a szakszervezetekben lévő, jó értelemben vett erő, amely nélkül eredmények aligha érhetők el. — Hazánkban ma minden érvényben lévő intézmény legyen az tanács, párt vagy szakszervezet, pejoratív csengésű. Ma minden szakszervezetben dolgozó tisztségviselőnek csak az lehet az érdeke, hogy ezek a szervezetek a tartalmi munkájukban megvalósuló megújulással visszanyerjék eredeti jelentőségüket és funkciójukat. Létrehozásukat nemcsak szándékok vezérelték egykor — mondotta befejezésül dr. Roisz Andrásné.

V. T.

Felvételünkön Gyulai Sándor vszb-titkár a bizalmi testületnek számol be a Szakszervezetek Országos Értekezletének munkájáról.

Más(od)ik oldal

Tisztelt Olvasó!

Manapság sokat hallani a pluralizmusról, a sokszínű véleménynyilvánítás lehetőségének szükségességéről. Lehet ezt politikai divathullámnak, a politikai élet változatlanosságát palástolni igyekvő, hangzatos jelszónak tekinteni, egyvalami azonban világos. Nyilvánosság nélkül demokráciát teremteni nem lehet, enélkül pedig a „demokratikus szocializmus” megteremtése csak ábránd.

A társadalomban jelenlévő sok réteg közül talán az egyik legszelebb, az ifjúság. Az ifjúság, amely politikai meggyőződését tekintve — a társadalommal való párbeszédre, ez azonban csak ritkán nyert meghallgatást. A most induló — egyelőre havi rendszerességgel megjelenő — „Más(od)ik oldal” az ifjúság véleményét lenne hivatott a szélesebb olvasóközönség elé tárni, mely KISZ, illetve párttagságtól független.

Az oldal minden ifjúsággal foglalkozó rétegnek, egyének lehetőségét nyújt gondolatait megjelenéséhez, az ellenkező állásponttal való vitatkozáshoz. Vitaindítóként a vállalati KISZ-bizottság politikai programja kerül nyilvánosságra, el, mellyel kapcsolatban az észrevételeket várja: a KISZ MÉV Bizottság

Kedves Barátom!

A KISZ MÉV Bizottsága az alábbi vitairatban a Mecseki Ércbányászati Vállalatnál működő ifjúsági szervezet programjára, működési, szerveződési elveire tesz javaslatot.

Ahhoz, hogy kialakulhasson egy mindannyiunk által támogatható és képviselhető program, a vitát Veled kívánjuk lefolytatni.

Amint azt valószínűleg már tudod, a KISZ MÉV Bizottsága 1989. március 18-án összehívja a vállalati küldöttértekezletet, hogy az OKÉ-n elfogadott platformból kiindulva kongresszusra készüljünk.

Szándékaink szerint ennek a küldöttértekezletnek az eddigiektől eltérő szerepe lesz. Egy sor jelentős kérdésre kell, hogy választ adjon a tanácskozás.

Válaszolni kell a kihívásokra. Választ kell adni a fiatalokat foglalkoztató problémákra.

Válaszolni kell az idősebb korosztályok olykor aggódó, olykor számonkérő kérdésére: „Mi baja a fiataloknak?” Meg kell indokolni számukra, hogy nem az ifjúság beteg, hanem a társadalom. A fiatalok csupán ennek a társadalomnak a legérzékenyebb jellemzői.

Válaszolni kell önmagunknak arra a kérdésre, hogy milyen céllal, milyen tartalommal, milyen szerveződési formák között képzeljük el az ifjúsági szervezet jövőjét.

Ahhoz, hogy e kérdés-felelet ne süketek párbeszédékként történjen majd március 18-án, előzetes vitára bocsátjuk elképzeléseink vázlatát. Kérjük, hogy február 28-ig taggyűlésen, testületi ülésen, küldöttgyűlésen, baráti beszélgetésen vitassátok meg.

Alkotó szándékban, hasznos javaslataidban bízva üdvözlök: a KISZ MÉV Bizottság

„A megújuló párt ifjúsági szervezeteként működve”

A KISZ MÉV Bizottság politikai programja

Programunk alapját a KISZ Országos Értekezletén elfogadott politikai platform jelenti. Ebből — saját gondolatainkkal kiegészítve — alkotjuk meg vállalati KISZ-szervezetünkre érvényes tennivalóinkat.

Ezek értelmében politikai programunk a következő: a politika közvetlenül ne befolyásolja a gazdaságot; legyenek a politikai folyamatok átláthatóak, a döntésekbe való beleszólás állampolgári jogon működjék; szükséges a tömegek — döntések előtti és utáni — minél szélesebb körű tájékoztatása; bármely politikai erő részéről szükséges a konfliktusok nyílt felvállalása, ezek demokratikus módon történő esetleges feloldása.

Ezen elveknek az ifjúságra és ifjúsági szervezetünkre vonatkozó folyamatai: a fiatalok — mint élethelyzet, illetve állapot — ne legyen hátrányos megkülönböztetések alapmotívuma. Az életkezdés nehézségeit, annak részleges és teljes ellehetetlenülését, illetve a vezetővé válás nehézségeit társadalmunkból ki kell iktatni; tagjaink számára szükséges a szervezet döntéseibe való beleszólás, a tagok a döntési mechanizmust elindító elemek, ne csak az ezeket végrehajtó elemek szerepét töltsék be; a megújuló párt ifjúsági szervezeteként működve, közös stratégiai céljaink eléréséért szövetségként működünk együtt, közvetlen pártirányítás nélkül, önállóan dolgozunk. Igényeljük a párt segítségét, véleményét és mi sem mondunk le a pártot érintő elvszerű kritika és az eltérő vélemény jogáról; társadalom és az ifjúság sokirányú tagoltsága folytán többféle alternatív érdekérvényesítő szervezet jelent meg.

Programunk egy-egy pontjának érvényrejuttatása érdekében bármely ifjúsági szervezettel hajlandók vagyunk együttműködni.

A fentebb leírtakból adódó vállalati tennivalóink a fiatalok érdekképviseletével párhuzamosan: tagjaink közül minél több képviselő jusson be más szervezetekbe, így érvényesítve a fiatalok elképzeléseit (pb. szb); a munka értékelése kizárólag a teljesítmény alapján történjen; mindenképpen támogatjuk a belső vállalkozások kiterjesztését, a vállalkozói magatartás erősítését; a vállalat gazdasági tevékenységébe való beleszólás nélkül részt kívánunk venni a vállalat lételeméinek stabilizá-

lásában; a fiatalok élet- és munkakörülményeinek javítását elrendelő céllal tüztük magunk elé; számunkra szolgáltatásokat szervezünk és biztosítunk (lakáshozjutási tájékoztató, letelepedési segély, jogsegélyszolgálat, gyermek- és felnőtt üdültetés stb.); tagjaink önálló kezdeményezéseit támogatjuk (szakkörök, klubok stb.); szükségesnek tartjuk a lakásgazdálkodás azonnali javítását, az első lakáshoz jutás feltételeinek megteremtését; támogatjuk a fiatal értelmiség törekvéseit is, szükséges e réteg társadalmi, gazdasági és politikai érdekeinek képviselete.

A program szervezeti feltételeinek megteremtését a következőképpen képzeljük el: az eddigi struktúrából megőrizzük a működő, elfogadott alapszervezeti mechanizmust. A fő hangsúlyt ezen a területen az érdekvédelem, sport, szabadidős tevékenységre kívánjuk helyezni. Ezek az alapszervezetek nagyobb önállósággal, programjaiknak megfelelő anyagiakkal rendelkeznek.

MÉV viszonylatban fiatal kommunistákra építve kívánjuk létrehozni a szervezet stabil marxista értékeken alapuló, politikailag gerincet. Biztosítva ezen keresztül a politikálási lehetőségét, környezetünk politikai, ifjúságpolitikai alakítását.

A szervezet harmadik megjelenési formája a lazább — érdekek és érdeklődés, közös feladatvállalás mentén alakuló — ifjúsági szerveződés a KISZ keretén belül. Ezen szerveződések önálló programmal és pénzeszközzel rendelkeznek. Dinamikusan alakulhatnak, szűnhetnek meg, annak függvényében, hogy az azt alkotó fiatalok mennyire érzik szükségességét, eredményességét közösségüknek (például lakóterületi alapszervezet megalakítása, TVC Klub stb.).

Azok a fiatalok legyenek tagjaink, akik elfogadják politikai programunkat, megfogalmazott, képviselt értékeinket.

Azok a fiatalok tartozzanak hozzánk, akik már most érzik, hogy az egyéni boldogulásukat megelőző életstratégiai megvalósításának folyamatait lelassultak, tartalmukban hiányossá váltak és érzik annak szükségességét, hogy a várható kihívásoknak csak csoportosan lehet eredményesen válaszolni; akik tudják, hogy az elkötelezettséget nem egymás rovására, hanem EGYÜTT, egymást erősítve kell művelni.

Olyan szervezetet teremtünk, amely működése demokratikus, áttekinthető, tagjai által ELLENŐRIZHETŐ!

Programunk fő pontjai ezek tehát.

Szándékunk szerint e program keretén belül minden lehetséges eszközt megragadunk. Első számú partnerünknek a megújuló pártot tartjuk, azzal stratégiai szövetségben kívánunk működni. E szövetségi viszony azonban túl kell, hogy lépjen a közvetlen pártirányításra, a párttagjainkhoz és beszámoltatásra. Szoros szövetséget kívánunk kötni a szakszervezettel és annak ifjúsági tagozatával. Készek vagyunk továbbá alkalmi vagy tartós szövetségre lépni mindazokkal a szervezettel, közösségekkel, egyénekkkel, akik az ifjúsági szervezetek javításáért hajlandók politikai küzdelmet vállalni.

A fiatalok életkezdésének, elhelyezkedésének és lakás-hozjutásának esélyei egyre alacsonyabb százalékos arányt mutatnak. Hasonló gondok gyötrik azonban az egész magyar társadalmat. Programunk megfogalmazása — mely tartalmában folyamatosan kiegészülhet az azt erősítő elemekkel — a helyzet radikális megváltoztatásának igényével történik.

Várunk sorainkba, számítunk RÁD! Vitára hívunk fel mindenkit a programmal kapcsolatban!

Várjuk az észrevételeket írásban, szóban, telefonon a KISZ-bizottságra. Telefonszám: 32-75, 35-24.

KISZ MÉV Bizottság

Javaslat a szervezethez javítására

a KISZ XII. kongresszusáig terjedő időszakra

A KISZ MÉV Bizottsága szervezeti tevékenysége tervezésénél alapszervezetként kezelte az Országos KISZ Értekezlet által elfogadott, a KISZ XII. kongresszusáig terjedő felkészülési időszakra vonatkozó határozatot, a meghirdetett politikai platformot.

Legfontosabb feladataink időrendi ütemezése:

1. A KISZ MÉV Bizottság stratégiai programhirdetése 1988. december 15-ig.

2. KISZ-szervezeteink az alapszervezeti beszámoló és tervező taggyűlések, valamint üzemi küldöttközgyűlések lebonyolítására készítsenek tervet és ezt juttassák el a KISZ MÉV Bizottságra 1988. december 23-ig. Az alapszervezeti beszámoló és tervező taggyűlések lebonyolítása, programunk megvitatása, taglétszámunk regisztrálása, tagdíjak befizetése 1988. december—1989. február 6-ig.

3. Össztitkári értekezlet 1989. január 18-án.

4. Szervezetünk bejelentkezése regisztrált létszámmal és programjával a KISZ Baranya Megyei Bizottsághoz, 1989. február 28-ig.

5. Üzemi küldöttértekezlet lebonyolítása 1989. február 28-ig.

6. A vállalati jelölést előkészítő bizottság (JEB) megkezdí munkáját 1989. március 1-jén.

7. Vállalati küldöttértekezlet 1989. március 18. Helye: Ságvári Endre Művelődési Ház.

8. Megyei küldöttértekezlet 1989. március 25-én.

Az ütemezés rövid, szoros határidőket állít fel. Mindent indokolja, hogy a KISZ XII. kongresszusát 1989. április közepén rendezik meg.

Az előkészítés feladatai:

1. Javasoljuk, hogy az alapszervezeti taggyűlésekre készüljön instruktóri rendszer üzemi szinten, ezzel is segítve az alapszervezetek munkáját. Az üzemi küldöttgyűlésekre pedig vállalati szinten — a testület tagjainak bevonásával — készül instruktóri rendszer.

2. Irányított KISZ-szervezeteink ellátása információval.

3. Egyenlő feltételeket és esélyeket biztosítunk minden helyzetben a KISZ MÉV Bizottság politikai programját elfogadó, hagyományos és új szerveződések számára.

4. Fellépünk a szerveződések gátló tényezőik ellen. Különösen nagy hangsúlyt fordítunk a társadalmi környezet tájékoztatására, megnyerésére (Ércbányász újság).

5. Operatív szervezőbizottságot hozunk létre, melynek tagjai a szervezetek nyilvántartásba vételét végzik.

6. Ha szervezeteink igényt tartanak a korteszéprenze, február 6-ig be kell jelentkezni a KISZ MÉV Bizottságnál.

7. A KISZ MÉV Bizottsághoz csatlakozó szervezeteknek közvetlenül eljuttatjuk a költségvetési támogatást.

8. Javasoljuk, hogy minden szervezet olyan kapcsolódásponton jelentkezzen, ahová a tervezett tevékenységük szempontjából a leginkább indokolt.

9. A szervezet — nyilvántartásba vételét követően — köteles a tagdíj 30 százalékát a bejelentkezési szinthez befizetni.

10. Fontos szempont, hogy a KISZ-értekezlet nem engedélyezte a kettős tagságot, így egy személy csak egy szervezet munkájában vehet aláíró tagként részt. A szervezetek közötti átjelentkezésre viszont 1989. február 6. után is mód van.

11. A választások előkészítése és lebonyolítása a választási szabályok betartásával történjen. Felelősök az instruktórok.

12. A taggyűlések és lehetőségek szerint a küldöttgyűlések is az elmúlt mozgalmi év pozitív tapasztalatai alapján — munkaidőn kívül — kerüljenek megrendezésre.

Ezen feladataink megvalósításához várjuk a KISZ MÉV Bizottsághoz csatlakozó szervezetek minden cselekvésre kész tagjának és képviselőjének aktív közreműködését.

13. A KISZ MÉV Bizottsága az 1988. évi ÖTLETBÜRZEN felmerült javaslatok kidolgozására, megvalósítására, elterjesztésére széles körű hasznosítása érdekében pályázatot hirdet.

Vállalatunk bármely dolgozója, illetve kollektívája pályázhat a felsorolt ötletek kidolgozására. Egy-egy témára (több kollektíva) is pályázhatnak, illetve egy-egy pályázó (vagy kollektíva) több témát is kidolgozhat.

A pályamunkákat a vállalat szakembereiből álló zsűri bírálja el és dönt a kitűzött pályadíj (vagy egy részének) odaítéléséről.

A pályamunkákat, mint kidolgozott újításokat a MÉV iparjogvédelmi csoportjához kell eljuttatni — az előírtaknak megfelelően — 1989. február 2-ig és ÖTLETBÜRZE jelzéssel ellátni.

1. Csillében érkező deszka, bordafa, faanyag gépesített kirakásának megoldása a bányában. Megoldandó a megfelelő szállító és rakodóeszköz kialakítása (5 ezer forint plusz újítási díj).

2. Olyan jelzőkapcsoló kialakítása, melyet a feltöreszben dolgozó egy kézzel kezelhet. Így az anyag irányítása közben a dolgozó jelzéseket is adhat az anyagfeladás irányításának megkönnyítése érdekében (2 ezer forint plusz újítási díj).

3. Daraboló vitához olyan körmös kanál tervezése, melynek cserélhető fésűs éle van (3 ezer forint plusz újítási díj).

4. Olyan bányavágatokban, ahol nincs víz, gondot okoz a portalanítás, porlekötés. Ennek érdekében szerkocsi-platóra szerelhető víztartályt kell tervezni, meg kell oldani a permetezéshez alkalmazott szivattyú meghajtását (2 ezer forint plusz újítási díj).

5. Hasított csőhorgony toldása, a biztosítás hosszának növelése céljából. Megtervezendő a szükséges kapcsolószerkezet (5 ezer forint plusz újítási díj).

6. Csövek hőszigetelése, berendezések zajcsökkentésére a MÉV-nél alkalmazott habanyaggal. Megoldandó az ehhez szükséges berendezések kialakítása, átalakítása, a „habburk” kialakításához szükséges eszközök (osztható külső köpeny) megtervezése (4 ezer forint plusz újítási díj).

7. Billenőplató gépjárművekhez olyan rendszer tervezése és elkészítése, amely a gépkocsivezető számára hang és fényjelzést ad a plató kismértékű emelkedése esetén is (2 ezer forint plusz újítási díj).

8. Szabad téren elhelyezkedő elektromos kapcsolószekrények szakaszos, külső hőmérsékletű, páratartalomtól függő fűtésének megoldása (3 ezer forint plusz újítási díj).

9. Vibrogarat csapolásának folyamatossá tétele (4 ezer forint plusz újítási díj).

10. DDH—700 fűtőberendezés főtengelyének gyártásához (vállalatunknál található anyagokból) célszerszámok és a gyártási folyamat megtervezése. Szükséges, hogy az így készített főtengely élettartama megközelítse a gyári alkatrészekét (4 ezer forint plusz újítási díj).

11. Fakadóvízek megkötése, kisebb repedések elzárására duzzadó betonnal. Kialakítandó az eljárás és a technológia, megtervezendő a célszerszámok és a berendezések (2 ezer forint plusz újítási díj).

12. ZIF—1200-as fűtőberendezés hidromotoros meghajtásának megoldása, megtervezése (5 ezer forint plusz újítási díj).

13. Gyémántkoronák le- és felcsavarozásához olyan célszerszám tervezése, melynél az erő nem radikális irányban hat, hanem axiálisan — így elkerülhető a korong összeroppantása (2 ezer forint plusz újítási díj).

14. Befeszítő szerkezet tervezése mélyfúrásnál alkalmazott terelőkékhez a bebillenés elkerülése érdekében (2 ezer forint plusz újítási díj).

15. Megtervezendő egy kétfestű tömítőelem tömbszelencéhez, valamint megvalósítandó a tömbszelence illesztőkúp és tölsér gumival való bevonása (2 ezer forint plusz újítási díj).

16. Mechanikus működtetésű ék ZIF—1200-as forgoztasztalos fűtőberendezéshez a béléscső géppel történő összecsavarásának megvalósítása érdekében. Megoldandó, hogy különböző átmérőjű béléscsövek esetében is lehessen alkalmazni (2 ezer forint plusz újítási díj).

A kitűzött pályadíjakat 20 százalék sziá előleg terhell, kifizetése 1989. március hónapban történik.

Fiatal műszakiak

Igaz, hogy nincs abban semmi meglepő, ha egy ifjú a szülei nyomdokaiba lép, ám *Barabás András* esetében ez a döntés csak a középiskolai tanulmányainak befejeztével érlelődött meg.

A Nagy Lajos Gimnázium kémia tagozatos tanulója, éveken át a vegyészi hivatás felé kacsintgatott, ám szenvedélyesen szerette a biológiát is. A végső döntésben az játszott végül szerepet, hogy a geológiában mindkettő „benne van”.

Három félévet Miskolcon végzett, majd 1985-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett diplomát.

Szíve szerint öslénytanul szeretett volna foglalkozni, kínáltak is állást a Magyar Állami Földtani Intézetnél, a fizetés azonban alig lett volna több, mint a pesti albérelti díj, így a Kutatóméllyfúró üzemhez jött dolgozni.

Alig hogy munkába állt, „angyalbörbe” kellett bújni, így csak 1987-ben — a leszerelést követően — kapott igazán komoly feladatot. Az úgynevezett KMRK program keretében földtani, radon emanáció és hidrogeológiai vizsgálatokat végzett.

— Ez év júniusa óta a hidrogenetikai csoportnál dolgozom — magyarázza. — A fő feladatunk, hogy az úgynevezett fiatal képződésményekben keressünk olyan lelőhelyeket, amelyeket a mélybányászathoz jóval olcsóbb eljárással, föld alatti perkolációval lehet kitermelni.

— Ezt a módszert egyébként nagyon eredményesen alkalmazzák a Szovjetunióban, Bulgáriában, Franciaországban és az Egyesült Államokban is. Nálunk néhány éve kezdődtek a kísérletek s jelenleg Dinnyebéri térségében alkalmazzuk a föld alatti perkolációt. Folyamatosan keressük azokat a területeket, amelyek alkalmasak az ilyen kitermelésre.

Szeretettel szól a munkahelyi kollektíváról. Többségük fiatal, tele ambícióval, akikkel jól megértik egymást és valamennyien vallják, nagy lehetőségek rejlenek a föld alatti perkolációban.

Nógrádi G.—Csöndör L.

Hóf Hermann és fiai

Az apa bányásznak készült, nem mindenáron, de tény, hogy más mesterség kitanulása az időt jól nem foglalkoztatta. A várjáriskolát el is kezdte, de a közbejött anyagi nehézségek, zilált családi okok miatt az utolsó évet már nem fejezte be. A bányától azért nem távolodott el, s István-aknán csillésként jelentkezett. Egy évig dolgozott itt, majd meglepetészerűen távolsági autóbussza ment kalauzsnak. Az öt hónapig tartó utazgatás rádöbbentette, az ő helye a bányában van. Igaz, sokat vetettek latba az anyagiak is. Mint mondja, annak idején egy jobb csapatot többet keresgél az ember, mint egy igazgató. Nem úgy, mint ma — teszi hozzá nevetve.

A III. sz. bányázásban 1960. szeptember 2-án kezdte első műszakját csillésként. Két hónappal később — különböző problémák miatt — az üzem szállításihoz került fékesnek. Ez a munkahely ma a Szolgáltató Üzem bányászati üzemegysége, ami 1964-ben került át a bányázattól az ott dolgozó emberekkel együtt. A fékesből pár év múlva mozdonyvezető lett, míg meg a múlt év februárjában igénybe vette a bányászati keresetkiegészítést. Kimondottan sze-

rencésnek tartja magát, hogy továbbra is az üzemben maradhatott, s ércitöltő, bányászszaggonnal szólva: bikatöltő lett. Örömeire szolgál az is, hogy közben két felnőtt fia — jó szakmával — a közelében dolgozik.

Sándor, az idősebbik fiú, a gépipari szakközépiskolába készült elektroműszerésznek, de végül is erősáramú berendezésszerelő szakmával került a Szolgáltató üzem bányászati üzemegységéhez. Mint mondja, nem édesapja közelsége volt a meghatározó, hogy ő is itt dolgozik, hanem inkább az, hogy a szakmai gyakorlatot a Szolgáltató üzemben végezte. Igaz, nem villanyszerelőként dolgozik, hanem mozdonyvezetőként. Kezdeiben nem volt oda ugyan a lelkesedéstől, hogy más szakmákat kell végeznie, de ma már nem panaszkodik.

A kisebbik fiú, Csaba azt az iskolát és szakmát tanulta ki, amit bátyja olyannyira szeretett volna. Talán a sors fintora, hogy mindezek ellenére a két testvér együtt dolgozik. Az elektroműszerész testvér is nyakig olajosan mozdonyokat javít. Igaz, ő megpendíti, hogy fehér köpenyről, finom műszerek javításáról álmodik.

Veress T.—Csöndör L.

Zalka Máté szocialista brigád

A Szolgáltató üzem öntődéje évente mintegy 24 millió forintot nyereséget hoz a vállalat „konyhájára”. Figyelembe véve a folyamatosan meglévő létszámlányt, elismerést érdemelnek az üzemegység szocialista brigádjai, melyek nem kis szerepet vállaltak azért, hogy az üzemegység hozza a termelési tervet, sőt úgy az értékesítésre, mint a saját felhasználásra készülő öntvények tervezett mennyiségét túlteljesítse.

A Zalka Máté szocialista brigád a hatvanas évek elején különböző szakmásokból szerveződött. Pályájuk a hetvenes évek közepéig töretlenül ívelt felfelé, melynek csúcsa az Ágazat Kiváló Brigádja cím volt. Néhány évi lazítás után megújult a brigádelet és azóta — igazodva az elvárásokhoz — lendületes tempóval végzik gazdasági és társadalmi munkájukat.

— Pedig a tagság nagy része nem mai „gyerek” — magyarázza Könyv László brigádvezető. — Az átlagéletkor sajnos túl van a negyven éven. A fiatalítás nálunk is égető gond, de mit tudunk tenni, ha a fiatalok messze elkerülnek az öntődéjét? Sokan épp, hogy csak belekóstolnak az itteni munkába, aztán odébb állnak. Tudja a por, gáz, meleg... Tavasszal jött hozzánk két — Romániából áttelepült — fiú, akiket bevetünk a csapatba. Szorgalmasan végzik munkájukat, jól beilleszkedtek a közösségbe. Jelentkeztek az üzemi lövészkлубba is és máris szép eredményeket értek el. Mi pedig büszkén mondhatjuk: „A mi fiatalok!”

— Bár az utóbbi időben a brigádmozgalom hármassá jelszava a „dolgozni, dolgozni, dolgozni”. Mi azért a hosszú évek

Képünkön a Zalka szocialista brigád — nem teljes létszámban látható. Bacskay László felvétele

alatt kialakított hagyományainkat nem adjuk fel. Gondolok itt a családok kirándulásokra, közös névnapokra, szüretelésre, házipítésre, melyeket eddig sem a brigádelettelés miatt szerveztünk. De erről szerintem minden olyan brigád így vélekedik, amelyeknek van múltja és összeforrt közösségnek vallja magát.

— Vállalásainkat mind a 16 fő szívügyének tekintjük, legyen az formázó, magkésztő, laboráns vagy adminisztrátor. Fúrásán néz? Pedig vannak köztünk nők is, meghozza heten!

Helstáb Judit

Amit szabad a vgmk-nak...

...szabad majd a szocialista brigádnak?

A vállalati szakszervezeti bizottság kezdeményezésére az elmúlt év novemberében a munkaversenymozgalom továbbfejlesztésére munkabizottság alakult, mely vizsgálatot végzett a vállalat üzemében.

Jölehet a vizsgálat kimondott célja a mozgalom továbbfejlesztésének milyensége volt, de a bizottság tagjai arra is figyeltek, hogy a szocialista brigádok akarják-e egyáltalán a lennmaradást. Lehet, hogy többeknek furcsán hangzik, de akarjuk. Mi több, senki az érintett brigádok közül fel sem vetette, hogy mi lenne, ha ők abbahagynák. Úgy tűnik, az elmúlt évek során megindult lassú, de valós folyamat — hogy sok szocialista brigád sutba dobta a hármass jelszót magába tömörítő brigádnaplót — véget ért. A nem kevés számú, ma is aktív szocialista brigád megújult formában, de részese akar lenni a munkaversenymozgalomnak.

Hogy mi volt az oka a csendes háborúnak — maradunk vagy megszűnjünk

— s, hogy milyen eredményre jutott a vizsgálatot végző munkabizottság, erről Horváth Sándor, a vszb politikai munkatársa, a munkabizottság vezetője a következőket mondta:

— A vgmkák megalakulásával egyidőben olyan igény jelentkezett a szocialista brigádok részéről, hogy ők is vállalkozhassanak különböző munkafolyamatok elvégzésére és részesülhessenek ennek megfelelő anyagi juttatásban. Hozzáteszem, hogy ez az igény nem csak a mi vállalatunknál fogalmazódott meg.

— A BDSZ áprilisi országos szocialista brigádelettelés értekezletén is valamennyi hozzászóló felvetette ezt az igényt. (Teljes joggal, mivel ma is nehezen érthető, ha van pénz a vgmk munkavégzésének finanszírozására, akkor miként lehet, hogy nincs a szocialista brigádok plusz munkavállalására? Mi indokolja, hogy a Retur vgmk munkát vállaljon, míg az Április 4. szocialista brigád nem? Nem az eredmény a fontos? — a szerk.) Az országos értekezlet az autonóm brigádok megalakítását szorgalmazta a Mecseki Szénbányák Vállalat példájára. A felhívás ellenére különböző objektív okok miatt nem terjedt el ez a mozgalom.

— A vállalati munkaversenymozgalom továbbfejlesztésénél a munkabizottság is a fenti igényből in-

dult ki. Azaz abból, hogy a szocialista brigádok, munkabrigádok vállalkozhassanak különböző eredményt hozó gazdasági feladatok elvégzésére (önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, többlet fémtermelés, valós létszámcsoökkentés, fajlagos költségek csökkentése stb.). Ezt a vállalat gazdasági vezetése felé javasolta a munkabizottság. De azt is, hogy a brigádok az eredményesség arányában részesüljenek anyagi juttatásban. Először is a vállalatnak lennie a gazdasági eredmény, de úgy, hogy egyéb követelményeket is előírjunk (baleseti mutató, munkaidőalap javítása, munkafegyelm stb.).

— Természetesen a szocialista brigádok a korábbiakhoz hasonlóan a másik két jelszó teljesítésében is vállalhatnak feladatot. Javasoltuk azt is, hogy a szocialista brigádok adminisztrációs munkája egyszerűsödjön, célszerű lenne a brigádnaplók helyett a leglényegesebb dolgokat tartalmazó karton vezetése. De azt is, hogy a különböző címen fizetett munkaversenydíjak koncentráltak legyenek, a verseny eredményességétől függően növeljük meg a keretet, a jövőben a jubileumi munkaversenyt az üzemek között hirdessük meg, s az Ifjúsági Termelési Hónapot minden üzemre terjesszük ki.

V. T.

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK

Kiemelt TELJESÍTÉSE

az év elejétől (1988. I—XII. hó)

VÁLLALAT:	III.	IV.	V.
fémtermelés kg	90,2%	101,6	105,7
vágathajtás fm	90,6%	93,7	89,3
létszám fő	96,4%		
geológiai mélyfúrás fm	110,0%		
ERCŐSÍTŐ ÜZEM:			
vegyl feldolgozás t			99,9%
BÁNYAÜZEMEK:			
nyersérctermelés fkg	90,7	101,6	105,7
vágathajtás fm	88,5	93,7	89,3

A 71-es bizonyítani akar

A IV. sz. bányász V. körletében dolgozik a Váci Mihály ifjúsági szocialista brigád, vagy közismertebb nevén, a 71-es vágathajtó csapat. Jelenleg az 5. szinten hajtanak egy új, rövid kifutási vágatot. Jellemző rájuk, hogy ha az üzem érdeke megkívánja, akkor fejtsenben is tudnak dolgozni és nem futnak mindjárt orvoshoz, hogy elodázzák a másfajta munkát.

A csapat jelenlegi munkahelyen beszélgettünk Hóka István csapatvezetővel, aki kissé elgondolkodva válaszol arra a kérdésemre, mely szerint jogosnak tartja-e azt a híresztelést, hogy ők még a Deák-féle csapat hírnevéből éldegélnek.

— Ez így nem igaz, hiszen az elmúlt évek alatt nagyon megváltozott a brigád összetétele. A brigád létszáma 16 fő, ebből már csak hatan vannak a régi csapatból. Ami pedig a munkánkat illeti, azt inkább rapszodikusként nevezném, mivel az elmúlt hónapokban teljesítettünk 140 százalék fölött, de 110 százalék alatt is. Tehát a százalékokat tekintve sokra képes a csapat, de rövid kifutási munkahelyekkel nehéz bizonyítani.

— A jelenleg érvényben lévő bérezési rendszert milyennek látjátok?

— Közismert, hogy a múlt évben bevezetett adózási rendszer nem kedvezett a bérből és fizetésből élőknek, így nekünk sem. Szeretnénk, ha a többletmunkáért arányosan több bért kapjunk, s ne az adó vigye el a zömét.

— De úgy látom, hogy nem vagytok letargikus állapotban.

— Szeretjük a jó hangulatot és a vidámságot, mivel úgy érezzük, hogy erre szükség van. Emellett a munkán túl is barátok vagyunk, sőt a régi csapatokkal szintén tartjuk a kapcsolatot. Szeretünk kirándulni, így például három napot töltöttünk a Vencei-tónál, s megtekintettük a BNV-t. Ezen kívül rendszeresen szervezzük családi esteket és közös összejöveteleket.

— Ezek az összejövetelek a Váci Mihály klub keretén belül szerveződnek?

— Igen. A klubot körülbelül 3 éve hívtuk életre, azóta számos vendéget előadót hívtunk meg. Az egyik legemlékezetesebb előadónk Marosán György volt. Többen részt vettünk az országos Váci Mihály brigádtalálkozón, amelyet Békésen rendeztek.

— Társadalmi munkátok?

— A szabócsfalui öregek otthonát patronáljuk, de részt vettünk az uránvárosi SZTK rokkantfeljárójának az építésén is. Az egyik munkatársunknak pedig segítettünk vidékről Pécsre költözni. Egyébként a társadalmi munkánkért Aczél György aláírásával Dicsőítő oklevelet vehettünk át.

— Végül, milyen terveitek vannak a jövőt illetően?

— Szeretnénk jól keresni, vagyis visszaszerezni a csapat hírnevét. Hiszen fiatal a társaság és bizonyítani akar.

Ifj. Varga Győző

Nyugdíjasok szakszervezeti taggyűlése

Felvételünkön a résztvevők dr. Tóka István szb-titkár beszámolóját hallgatják. Csöndör László felvétele

Tovább nő a segélykérők száma

A Ságvári Endre Művelődési Házban tartotta éves szakszervezeti taggyűlést a MÉV nyugdíjas alapszervezete. A több mint 300 résztvevőt és az elnökségben helyet foglaló Kovács Istvánt, a MÉV pb titkárát és Gyulai Sándort, a MÉV szb titkárát Gadancz György nyugdíjas szb-elnök köszöntötte. Dr. Tóka István szb-titkár beszámolójában részletesen elemezte az alapszervezetben végzett éves munkát. Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy hazánkban nagy változások korát éljük.

Szenvedélyes hangon szövegezte a nyugdíjasok életszínvonalának egyre súlyosabb romlásáról. Elmondotta továbbá, hogy a több mint 1300 főt számláló nyugdíjas alapszervezet tagjai között több száza tehető a kisnyugdíjasok száma. Sokan még a létminimumhoz szükséges nyugdíjjal sem rendelkeznek. Ebben az évben megsegítésükre 778 ezer forintot osztottak ki. Sajnos a segélyezésre szorulóik száma nem csökkent, hanem tovább nőtt. Az előadó megdöbbenő

esettel szolgált: ez évben olyan taggal emelkedett a létszámuk, akinek az 1988-ban megállapított nyugdíja nem éri el a 2500 forintot. Ugyanakkor volt olyan személy is, akinek a havi nyugdíja 14 ezer forint és mivel segélykérelmét a bizottság elutasította nyomdrafestéket nem tűró szakkalvalak illetve a vezetőséget.

Fontos területe a szociálpolitikának az üdültetés — folytatta beszámolóját a titkár. A legkeresettebbek továbbra is a melegvízes üdülőhelyek. 1988-ban 275 fő pihenhetett meleg- és hidegvízes üdülőkben. Közülük 45 fő részesült üdültetési segélyben (54 ezer forint összegben). Végezetül köszönetet mondott a vállalat dolgozóinak a kommunista szombatokért, az üzemek szb és gazdasági vezetőinek a segítőkész magatartásukért. A két beszámoló felett megkezdődött a nyílt, őszinte vita. Az elhangzott kérdésekre és észrevételekre dr. Tóka István titkár vitaösszefoglalójában adott válaszokat.

K. M.

AZ APÁCZAI CSERE JÁNOS NÉVELÉSI KÖZPONT PROGRAMJÁBÓL

ANK Mozi

16-án: Szárguldó falka (kanadai film).
22-én: Ne vedd el tőlem a napot (francia film).
23-án: Kairó bíbor rózsája (amerikai film).
29-én: Gyilkosság a sötétben (dán film).
30-án: Júdás hadművelet (francia film).
Az előadások kezdete: vasárnap 14.00, 17.00 és 19.00 óra, hétfő: 16.00, 18.00 és 20.00 óra.

Az ANK könyvtárban 1989. január 13-27-ig Judit Hagner (Bánki Judit) kisplasztikáinak kiállítása.
Videó
Minden kedden az aulában 16.30 és 18.30 órakor.
Játékház
Minden szerdán az aulában 14.00 órakor.
Discó
18.00 órától az aulában, január 19-én és 26-án.
25-én 19.00 órakor: A Sexepil együttes másora.

Egységet a végrehajtásban! A pártértekezlet után

A december 10-én lezajlott vállalati pártértekezlet óta már elég idő telt el ahhoz, hogy reális értékelések készüljenek. Választ lehet adni olyan felmerülő kérdésekre, amelyek foglalkoztatták és jelenleg is foglalkoztatják a tagságot és a többi dolgozót egyaránt. Elsőként Hagyó Árpádot, az V. sz. bányárium párttitkárát kértük válaszára.

— Személy szerint mit vártál a pártértekezletől?

— Én is azt vártam, hogy az értekezleten keresztül tudunk valami érdemlegeset mondani nem csak a párttagságnak, hanem a vállalat valamennyi dolgozójának. Ez végül is csak részben valósult meg. Mert — sok értékes, megszívlelendő gondolat mellett — például az azért nagyon nagy dolog volt, hogy vezérigazgatónk három éven belül 900 lakást ígért dolgozóinknak. Másrészt alapvetően fontos cél lett volna a pártegység megerősítése, ezzel szemben szerintem többen kétségek között hagyták el a termet. Ezt nagyrészt annak tulajdonítom, hogy többünknek alacsony a politikai és vitakultúrája. Sajnos nagyon sokan csak addig jutottak el, hogy szidják a pártot, személyeket, de semmiféle előremutató, a nehéz helyzet-

ből kivezető utat nem tudnak javasolni. Ezt nagyon durva dolognak tartom és teljes mértékben visszautasítom.

— Sokan vártak személyi változásokat, de ez elmaradt. Miért?

— Azért, mert véleményem szerint a vállalati pb hibát követett el azzal, hogy a nem üzemekből delegált pb-tagok mandátumát nem külön erősítette meg a küldöttértekezlettel. Hogy miért nem, azt nem tudom. Ebben az esetben már most el lehetett volna kezdeni a pb létszámának csökkentését, mert szerintem a 44 fő sok. Mi, az V. sz. bányáriumok azt javasoltuk, hogy az értekezlet állásfoglalásába kerüljön be, hogy vizsgálják meg az egy testület iránymutatás lehetőségét, ugyanúgy, mint az üzemekben, s ezzel együtt a pb alacsonyabb létszámmal működjön.

— Az értekezlet után milyen teendők állnak az üzemi pb és a tagság előtt?

— Nekünk nagyon sok dolgonk van. Több alapszervezetben választásokat kell tartanunk, néhol a vezetőséget ki kell egészíteni, mert a 63 százalékos kiegészítés és nyugdíjazások miatt létszámunk lecsökkent. Mi az egy testületi pb szellemében kell, hogy dolgozzunk tovább. Nyitottabbakká váltunk, az üzemi rádió, faliújságon keresztül mindenről tájékoztatjuk dolgozóinkat. Jó lenne, ha a KISZ és a szakszervezet is hasonlóan cselekedne.

— Én úgy érzem, hogy nálunk a politikai hangulat alapvetően jó, a mi tagjaink nyugodtabbak. Ezt az értekezleten hozzászóló küldöttjeink bizonyították is. Ez a tény nagyon jó alapot nyújt ahhoz, hogy most már a fő hangsúly a munkára terelődjen. Én azt mondom, hogy amíg itt van megfelelő munkalehetőség, van pénz, addig ebben az üzemben gond nem lesz.

Benedek Sándor

Az ideológiai munka szükséges a kibontakozáshoz

A pergő politikai fordulatok időszakában, különösen nagy szerepe van az informáltságnak, az alapvető politikai ismeretek tudatosításának. Részben ezeket a feladatokat hivatott betölteni az MSZMP tömegpolitikai oktatása. Turi Lászlót, a IV. sz. bányárium tervezőjét kértem, hogy beszéljünk az oktatással kapcsolatos kérdésekről.

— 1978 óta vagy propagandista. Mi a véleményed a tömegpolitikai oktatásról?

— A propagandistáknak

merült kérdésre megválaszolni.

— Milyen az aktivitás?
— Soha nem volt ilyen jó. Mindenki el akarja mondani a véleményét, akarja az előrelépést, ez bizonyítja a tenniakarást.

— Mivel lehetne a politikai oktatások hatékonyságát növelni?

— El kellene érniük, hogy a politikai és gazdasági vezetők is részt vegyjenek az oktatásokon. Ennek nagy szerepe van az információs cserében, a vezetők is tájékozottabbak lennének sok kérdésben. Ma már általában mindenki rendelkezik az ideológiai alapfogalmakkal, mindenki bízik a politikai és ideológiai megújulásban. Érthető, ha az életkörülményeink jobbak, kevésbé mélyedünk el egyes kérdésekbe.

Tóth J.—Csöndör L.

Szélesedő pártdemokrácia

A párt belső életének, működésének során a jövőben is a demokratikus centralizmus elvéből kell kiindulnunk annak ellenére, hogy a demokratikus centralizmus értelmezése és gyakorlása nem tartott lépést a fejlődés követelményeivel. A mindennapokban ez gyakran leszűkült arra, hogy a tagság közvetlenül vagy közvetve megválasztja a vezető testületeket, azok meghozzák döntéseiket a párttagok pedig végrehajtják ezeket, az ilyen leszűkített értelmezés gátja a hatékony politikai cselekvésnek.

Az előrelépéshez szükséges az irányítás színvonalának fejlesztése. A párttagság igényli és elvárja a demokrácia bővítését és a határozott, eredményes irányítást. A valóságban érvényesülő pártdemokrácia döntő szerepet játszik abban, hogy a vezető testületek ne szakadjanak el a párttagságtól és reálisan ítéljék meg a társadalomban és saját területükön zajló folyamatokat.

Napjainkban a pártdemokrácia erősítése érdekében, különösképpen előtérben álló igény, hogy a párttagság nagyobb mértékben legyen részese a fontos társadalmi-gazdasági kérdések megvitatásának és a döntések előkészítésének. Az állítás helyességét igazolja, hogy a legutóbbi időben a pártszervezetekben széles körű véleménycserére került sor a párt vezető szerepének érvényesüléséről, a politikai intézményrendszer reformjáról, az ideológiai munka megújításáról. A viták tapasztalatai megerősítik, hogy a párttagság véleményének kikérése nagyobb horderejű döntések előtt feltétlenül hasznos és indokolt. A demokratizmust erősíti az is, hogy az alsóbb pártszervezeteknek lehetőségük nyílik, hogy az irányító szerveknél kezdeményezhessék valamely téma napirendre tűzését, vagy szélesebb körű megvitatását.

A demokrácia kiszélesedésének egyik legfontosabb elemének tartom a nyilvánosságot. Elengedhetetlen követelmény, hogy intézményeink nyilvánosan az állampolgárok aktív részvételével, a követelményt orientálva a közvélemény ellenőrzése alatt működjenek.

Széles körűen kapjanak nyilvánosságot az állami és társadalmi szervek testületi vitái, ezzel egyidejűleg a közvélemény is nyilváníthatja véleményét, tehessen javaslatot fontos társadalmi, politikai kérdések megítéléséhez, eldöntéséhez.

Szükségszerűnek látom, hogy a pártnak kell az élére állnia ennek a folyamatnak. Javítani, fejleszteni kell a párton belüli nyilvánosságot. A területi munkahelyi pártszervek, alapszervezeteknek is törekedniük kell a nyitottságra. Elgondolásait, elhatározásait ismertessék meg környezetükkel, igényeljék a széles körű társadalmi részvételüket azok kialakításában és a megvalósításban. Időszzerűvé vált a párt választási rendszerének a további demokratizálása, a közvetlen választás, delegálás szélesebb körű alkalmazása. Úgy ítélem meg, hogy a személyi és testületi megújulás igénye az egész pártmozgalomban jelen van, jogos igényként merül fel az is, hogy legyen nagyobb és közvetlen beleszólása a párttagságnak a vezető testület megválasztásába, a tagság ne csak ajánljon, hanem delegálja sorából az új erőket, a körében elismert tekintéllyel rendelkező vezetőképes elvtársakat. A párton belüli választások esetében csökkenteni kellene a felülről irányítottágot, az apparátusi szelekciót. Üzemünkben (a IV. sz. bányáriumban), ahol dolgozom, a párttagság élt az országos pártértekezlet által adott lehetőséggel és ösztönzéssel, a végrehajtó bizottság nélkül működő pártbizottság megválasztásánál a 15 fős pártbizottságból 7 esetben közvetlenül az alapszervezetek delegáltak 1-1 főt, az üzemi pártértekezlet pedig közvetlenül választotta meg titkosan a többi pártbizottsági tag és a titkár személyét.

A párt belső életének, működésének hatékonyabbá és demokratikusabbá tétele nem öncél, hanem a társadalmi folyamatok eredményesebb irányítását, a gazdasági és politikai reformok egymással összehangolt végrehajtását kell, hogy szolgálják.

Solty László

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczy János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Bodó László
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft
Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

— Mint propagandista, miből merited ismereteket?
— Ma még inkább szükség van a friss politikai tájékozottságra.
— Milyen tartalmában az oktatási anyag, amit központilag rendelkezésünkre bocsátanak?
— Az anyag jó, sok tény közöl. Bő az információ-áramlás, ezekből ki lehet keresni az érdeklődés középpontjába lévő témákat.
— Ennek ellenére sokszor nem tudok minden fel-

A munkaügyi döntőbizottság elnöke

Magy Katalin

A Kutató-mélyfúró üzem munkaügyi döntőbizottságának 1985 őszén új elnöke van. Nagy Katalin személyében, aki 32 éves, geológus technikus és két gyermek anyukája. Vele beszélgettem az mdb-ről, gondjairól, sikereiről, ami a munka végzése során érte.

— **Hogyan lettél az üzemi mdb elnöke?**

— Váratlanul ért a felkérés, de rövid gondolkodás után igent mondtam. Addig még tagja sem voltam a munkaügyi döntőbizottságnak, tehát a feladat teljesen új volt. Rengeteg időt töltöttem ezután tanulással, önképzéssel, szakirodalom olvasásával. Most már úgy érzem, behoztam a lemaradást.

— **Hány tagú az mdb? Elnökséged óta mennyi ügyet tárgyalatok, milyen eredménnyel?**

— Kilenctagú az mdb, van egy jegyzőkönyvvezető is, tehát tulajdonképpen 10 fő dolgozik e területen. Az összetétel tükrözi az üzem felépítését: fűrés, gépészet, kutatás stb. Ezt rendkívül fontosnak tartom, mert ez szükséges az eljáró tanácsok helyes összeállításához, ugyanis az adott ügy keletkezési területén helyi ismeretekkel bíró bizottsági tag részvétele a tárgyaláson nagy segítség. Összesen 41 ügyet tárgyalunk (én ebből 29-et), 26 esetben mindkét fél elfogadta a döntésünket, 4 esetben az üzem fellebbezett a Munkaügyi Bírósághoz, 11 eset-

ben a dolgozó. Határozatunkat 2 esetben változtatta meg a bíróság, 9 esetben jóváhagyta, 4 eset jelenleg van folyamatban. Egy esetben kértünk saját határozatunk ellen ügyészi óvást, amit meg is kaptunk és helyesbítettük előző határozatunkat.

— **Mdb és törvényesség. Erről mi a véleményed?**

— A fenti adatokból az látszik, hogy határozataink zöme (92,6 százaléka) megállta a helyét még a Munkaügyi Bíróságon is.

— **Kinek az érdekeit képviselitek?**

— Mindkét fél érdekeit. A munkajog szövevényes rendjében próbáljuk eligazítani a dolgokat. Az igazság mind tökéletesebb megközelítése a célom.

— **Volt összeütközés az üzemmél vagy személyekkel egy-egy döntésed után?**

— Összeütközés üzemi vagy egyéb érdekekkel nem volt. Eddigi eljárásaink alapján az üzem képviselője minden esetben jóhiszeműségéről tett tanúbizonyságot.

— **A legfontosabb célod, elved mi ebben a munkában?**

— A dolgozó nem részletes ismerője a munkajognak. Ezért ebben segítséget nyújtani neki, igen fontos dolog! Nagyon fontos tényező a bizalom és az elfogulatlanosság. Azt hiszem, sikerül ezt egyre inkább kiérdemelnünk. És ez az, amiért ezt a munkát csinálom.

Heresznyeai Zsuzsa

Tisztelet és megbecsülés a közösséget fáradozóknak. Eged Imre felvétele

December 9-én tartották bányásznapj ünnepségüket a vállalatunknál dolgozó lengyel bányászok. A vendég bányászok vezetői méltatták az elért eredményeket és a magyar bányászokkal kialakított jó együttműködést. Vállalatunk részéről az ünnepségen megjelent párt- és társadalmi szervek, valamint az együttműködő bányászati vezetők nevében Varga Mihály vezérigazgató köszöntötte az ünnepelő bányászokat, majd Kiváló dolgozó kitüntetés, illetve Vezérigazgatói dícséretet adott át. Képünk az ünnepség utáni jókívánások pillanatát örökítette meg. Csöndör László felvétele

A szakszervezeti Rétegszervezet alakult élet hírei

KEDVEZŐEN rendeződött a Vajár szakmunkástanuló idő figyelembevétele az elbírálást egyszerűsítő körrel kiadásával. Az iparitanuló időt, szakmunkásképzésben töltött időt kordedvezményre jogosító időként akkor lehet figyelembe venni, ha a tanuló gyakorlati képzése kordedvezményre jogosító munkahelyen munka végzésével történt. A kordedvezményre jogosító idő elismerésének egyszerűsítése érdekében — amennyiben a gyakorlati képzés ideje nyilvántartások alapján, vagy egyéb hitelt érdemlő módon megnyugtatóan nem tisztázható — hozzájárulnak ahhoz, hogy: egyéves képzési rendszerben tanulóknál a teljes időtartamot (365 napot), kétéves képzési rendszerben tanulóknál 500 napot (évi 250 napot), hároméves képzési rendszerben tanulóknál 700 napot (évi 233 napot) lehessen kordedvezményre jogosító időként számításba venni. Természetesen a bíróságnak, továbbá a megyei társadalombiztosítási tanácsnak joga és lehetősége van a fentiekeltől eltérően dönteni.

A BDSZ Iparági Konferencia döntése értelmében az Erdélyből áttelepült és a vállalatnál foglalkoztatott dolgozók (34-en) december 8-án 3000 forintot segítséget részesültek.

A MÉV megváltozott munkaképességű, rehabilitált dolgozóit októberben megalakították a rehabilitáltak rétegszervezetét. Céljaikról, távlati tervéről kérdeztük Szemán Istvánt, mint alapító tagot és egyben a szervezet üzemi és vállalati vezetőjét.

— **Célunk, a rehabilitált dolgozók speciális érdekeinek megfogalmazása, közvetítése, érvényesítése és védelme. A rétegszervezet a BDSZ Mecseki Ércbányászati Vállalat Szakszervezeti bizottsága szervezeti keretein belül működik. Az általunk választott képviselők teljes jogú tagjai az üzemi és vállalati bizalmi testületnek. Szervezetünk tagja az lehet, akit a vállalat dolgozójaként rehabilitáltak és jelenleg is a vállalat állományában van.**

— **Tagságunk eddig 550 fő.**

— **A szervezeti felépítés szerint minden rehabilitáltnak van bizalmi, főbizalmi, de ők nem tudnak kellőképpen azonosulni problémáinkkal. Ezért határozottunk úgy, hogy önálló tagozatot alakítunk. Felhatalmazást kaptunk a vállalati szakszervezeti bizottságtól, hogy a rendelkezésünkre bocsátott üdülőjegyek felhasználásáról magunk dönthetünk. Szeretnénk elérni, hogy a rehabilitált dolgozók is kaphassanak kitüntetés, jutalmat anélkül, hogy anyagi hátrány érne őket.**

— **Köszönjük az üzemi szakszervezeti bizottságoknak, hogy támogatták megalakulásunkat.**

Hellstáb Judith

Könyvajánlás

BOTOS JÁNOS: A POLITIKAI HUMOR MAGYARORSZÁGON (1945—1948)

Egy-egy kor élete, hétköznapjai, sorsfordító pillanatai a humor görbe(?) tükrében tárulnak fel metszően éles megvilágításban. Ebben a tükröbe enged most bepillantást a kiadó új kezdeményezése.

A sorozat első kötete a felszabadulás utáni évek, a koalíciós időszak humorát mutat-

ja be többek között az Esti Szabad Szó, a Népszava, a Lúdás Matyi, a Pesti Izé, a Szabad Száj és a Szabad Nép karikatúráinak segítségével.

Ritkán írható le egy könyvről: mindenképp szól. Botos János mintegy 200 oldalas kötetét — melyben a kor stílusának megfelelő fekete-fehér karikatúrák színes korekpet nyújtanak — az idősebbek és a fiatalok a szórakozni vágyók egyaránt szívesen forgathatják.

Újítások

A vállalat december közepéig az alábbi újításokat fogadta el hasznosításra:

III. SZ. BANYAUZEM

Papp János és Balogh István: Karottázs jeladó rögzítése (35 ezer forint).

Ragoncsa László: Retzeszorongó banyalift-ajtonál (B).

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM

Bugyik János: Nagy gépek tmk-ja rezgésállapot alapján (320 ezer forint).

Fodor Dezső: LK-2G kazán hátsó burkolat (48 ezer forint).

Majkó Tivadar: Légűtés ivkemenca szilvaványához (50 ezer forint).

Tölggyfa Sándor: Csatlakozó próbanyomáshoz (22 500 forint).

Majkó Tivadar: Csatlakozó szénsavpalekhez (31 500 forint).

ÉRCDÜSÍTŐ ÜZEM

Ravadiés Mihály: Nyomószűrődel tömítés izoprínttel (100 ezer forint).

Köszegi László és Kollár László: Arányszabályzó HLG kazánhoz (98 600 forint).

Kollár László és Kis Tahí Béla: Hőcserélő tápvíz-füstgázhoz LHD kazánhoz (350 ezer forint).

KUTATÓ-MÉLYFÚRÓ ÜZEM

Várhegyi András, Vágo Zoltán, Barabás András, Gerzson István és Koch László: KMR (radiológiai kutatás) adatnyilvántartása (715 ezer forint).

Fábián Miklós: Tápegység radonmérőhöz (43 ezer forint).

Fábián Miklós: Készülék adat-kazetta törléséhez (35 ezer forint).

Toth László, Széll János és Sas János: ZIF-1200 fűrőgép forgatósztállal (82 400 forint).

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM

Vegh János: Fagytanító csonk átkötése a perk. II-nél (8 500 forint).

A zárójelben lévő számok azt a többletgyereket jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával ér el éves szinten.

B: Balesetveszélyt, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasznossága pénzben nem mérhető.

Öt plusz egy

Amennyiben oly (bal)szerencsés lehetnék, hogy magaménak mondhatnám a legközelebbi 6-os lottó egyetlen öt plusz egyes találatát — mondjuk, úgy 12 milliónyi nyerménnyel — öt plusz egy csapástól rettegnék.

A rokonok, a jóbarátok, a szomszédok, az ismerősök és a teljesen idegenek irigységétől, plusz az adóhivatal gyanakvásától.

Mi tagadás, az utóbbi zavarna a legkevésbé, bár amilyen módi járja manapság, az előbbieken sem lepődnék meg.

Az emberi irigység ugyanis soha nem látott méreteket kezd ölteni csöpp hazánkban. E nemes tulajdonságot táplálják is jónéhányan, gondoljunk csak ismerőseinkre (bizonyára mindenkinek akad ilyen), akik épp a minap tértek haza külhonból és ilyen meg olyan „cuci-mucikat” hoztak magukkal.

A videótól az aranyékszerig, a márkás „szerelések-től” a zenélő vattakabátig, mindent vásárol a magyar és ügyel arra (persze nem volna szerencsés általánosítani), hogy lehetőleg minél többen tudomást szerezzenek arról, hogy neki most már mi mindene van, hadd sárguljanak az irigységtől az ismerősök.

Persze ők többségükben olyanok, akik mással nem igen tudnak kiünni, minthogy ismerik a Mariahilfer Strasse minden boltját, a környék legolcsóbb parkolóit, no, meg a „sárgítás” tudományát.

Sajnos ebben profik és oly jól „dolgoznak”, hogy az irigykedés — más nemigen lévén (cselekvéssel párosulva) —, mint ösztönző erő hat napjainkban...

A magamutogatás persze nem mindenkinek kenyerre, a jobbjézésű, értékesebb embereknek nem a keblük dagad, ha valamire büszkéek lehetnek, sokkal inkább az irigyektől félnék.

Sok szó esik manapság a műszaki értelmiség anyagi, erkölcsi megbecsüléséről. Vállalatunk lehetőségeihez mérten tesz is ezért, hogy ne csak „szó essen róla” A múlt év szeptembere óta például néhányan tanácsosi, főtanácsosi címet is viselnek, aminek — ugye ez természetes — anyagi vonzatai is vannak. No, nem olyan nagyok, hisz például egy tanácsosnak folyósított megkülönböztető javadalom nettó értéke bőven a társadalmi létminimum alatt marad. Még az a szerencsésük, hogy fizetést is kapnak mellé...

Irigyünk így is bőséggel akad, igaz, a kedves ismerősök, főként a múlt rendszerből szolgai mód átvett megnevezésekkel „cikizik” őket

Nem csoda hát, hogy bár több „címviselőt” is megkerestünk, egyikőjük sem volt hajlandó nyilatkozni újságunknak.

Öszintén szólna meg tudom érteni őket, annak ellenére, hogy néhány nevet már kihúztunk a listánkról. Csak nehogy a végén öt plusz egy legyen, mert aztán mindenki bennünket, újságírókat irigyel majd.

N. G.

Érdek-
védelem,
demokrácia,
szolidaritás

(Folytatás az 1. oldalról)

ken — már pedig a bérből, fizetésből élők fele a létminimum alatt van — világos, hogy keresi, ki tudja megfelelően képviselni, megvédeni érdekeit. Ha erre a szakszervezet nem képes, a dolgozó más alternatívát keres.

— A bányászársadalom mindig és mindenkor szolidáris volt más szakmák problémáival. Egyetértünk, hogy az egészségügyi dolgozók jüvedelmi helyzetén radikális változás szükséges. Nem megengedhető, hogy a jövő, a jelen nemzedékét is a többségében kontraszelekción elve alapján kiválasztott pedagógus kar nevelje, mert olyan a jüvedelme, amilyen.

— A tanácskozáson többször elhangzott, hogy egyes körök sztrájkokkal fenyegetőznek és ez nem megengedhető. Ez így igaz! De megengedhető-e, hogy a kormány egyedül konkrét perspektívája a munkanélküliség és a reálbércsökkenés? Megengedhető-e, hogy vállalati kollektívák több éve bizonytalanságban vannak, mert nem tudjuk, hogy ők valóban vesztesek, vagy csak költségeiket nem háríthatják át termékeik árára.

— Ameddig nem alakul ki a valóságos piac, a veszteségek és nyereségek alakulása nem nyújt valóságos tájékoztatást. Ameddig nincs hosszútávú, stabil szabályozórendszer, addig vállalati stratégiát várni olyan illúzió, mint hogy sűrű ködben meglátjuk a kocsisort. De ez nem csak egyedül a mi vállalatunk, vagy csak a bányászat problémája.

— Mindannyian tudjuk, hogy energia nélkül nincs élet, az energiahordozókat elő kell teremteni. Megengedheti egy ország magának, hogy energiagazdálkodását csak importra állítsa be? Ezt még abban az esetben sem teheti, ha olyan termékkel rendelkezik, mely stratégiai jellegű. A kiskerttulajdonos is bármilyen költséggel termeli meg terményeit, lehet, hogy a piacra nem termel, de saját célra mindig is fog, mert az biztos.

— A tanácskozás fő jel-szava az érdekvédelem, a demokrácia és a szolidaritás voltak. Érdekvédelmet viszont csak úgy lehet elérni, hogy ha megvannak a jogosítványok. Ezért is van sürgősen szükség a szakszervezeti törvényre. A demokráciát úgy gondolom még tanulunk kell, de az nem lehet, hogy majd mindenki úgy értelmezi, ahogy számára legjobban megfelel. A szolidaritás pedig nem tűri el a szakmai, területi önzést. Ezért még ebben is van gyakorlatnivalónk — mondta végezetül Gyulai Sándor.

V. T.

Versenynaptár 1989

A mai pénzsűke világban igen örömteli, hogy az 1989. évi tömegsport versenynaptár minden korábbinál gazdagabb programot ígér a rendszeres sportolást, testedzést végző dolgozóknak.

Remélhetően ezeken az eseményeken a tavalyinál is nagyobb számban lesznek majd ott dolgozóink, így a választás megkönnyítése érdekében — a teljesség igénye nélkül — szeretnénk néhány sporteseményre felhívni a figyelmet.

Januárban a futballisták kezdik a sort, ekkor indul és ápriliskig tart a vállalati terembajnokság. A mérkőzéseket az 508-as szakmunkásképző intézet tornatermében rendezik.

Februárban asztalhoz ülnek a sakkozók, akik a rövid nyári szünetet leszámítva egész éven át versengenek a bajnoki címetért.

Tavasszal bonyolítják le a vállalati bajnokságokat asztaliteniszben és tekében is, míg a teniszek szepetemberben és októberben lépnek pályára a munkahelyi olimpia keretében.

A kispályás labdarúgás és a lövészet továbbra is tavasziszi rendszerben kerül majd lebonyolításra.

Márciusban a Városi Sportcsarnok lesz a színhelye a Belépés csak tornacipőben rendezvénynek és ugyanitt tartják októberben a szocialista brigádok játékos sportvetékedőjét.

Természetesen idén is megrendezik öt sportágban a felszabadulási és bányásznap Villámtornát. Egertől ismét lesz vállalati junior és novemberben az is eldőli, ki a MÉV legerősebb embere.

Nem maradnak esemény nélkül a futás, a kocogás kedvelői sem. Az áprilisi „Népszava” futás és a szeptemberi „Trapp nap” és az októberi „Közlemény futás” bizonyára sokakat vonz majd.

Gazdag programból válogathatnak a természetjárás, a turisztika hővel, márciustól novemberig szinte alig akad hétvége, amikor is ne hívnák meccseli barangolásra, na meg túraversenyeke az érdeklődőket.

Oktoberből ismét beindul az aerobic, valamint a gyermek-és asszonytorna. A 39-es dandár Őt Általános Iskolájában tartott foglalkozások ugyan ez évtől már nem díjazottak, de a költségek java részét továbbra is a vállalati tömegsport bizottság viseli majd.

OKÉ Kupa

A III. sz. bányászati KISZ-bizottsága és az Eötvös Loránd szocialista brigád rendezte meg a közel múltban a Testvérvárosok Téri Általános Iskola tornatermében az OKÉ Kupa villámlabdárúgó tornát, melyen 15 csapat vett részt. A verseny egyik célja volt, hogy az Országos KISZ-értekezlet tiszteletére rendezett sportakcióra való csatlakozást kifejezésre juttassák a fiatalok, illetve az üzemi dolgozóknak sportolási lehetőséget biztosítani a téli időszakban is. Az érdeklődést növelte az is, hogy az üzemvezetőség külön csapattal nevezett és vett részt a rendezvényen.

A csapatok négyes csoportokban körmérkőzés formájában döntötték el a továbbjutást jelentő első két helyet, majd utána már egyenes kiesésben folyt tovább a küzdelem a döntőig. A legjobb nyolc között akadtak váratlan eredmények is. Egyes csapatok nem bírták „tűdövel”, vagy futással a sorozatos mérkőzéseket, így meg kellett elégedniük most a szerényebb eredménnyel.

Végül is a közel száz fő jól szórakozott ezen a szombat délelőttön, melynek a végeredménye a következő: első helyezett lett — a teremspecialista — főbányamesteri csoport, második helyezett a dozimetria csapata, míg a harmadik helyet az Eötvös Loránd operátor csapat szerezte meg.

Franyó József

Aranycsákány 1988

Nem mindennapi látványosságot ígért a vállalat legerősebb embereinek küzdelme az Aranycsákány '88 súlyemelő versenyén. A szurkolókkal telített teremben közel 20 versenyző állt rajthoz, hogy három fogásomban bizonyítsa kivételes erejét, ügyességét és elnyerje a vállalat legerősebb embere címet. Elsőnek „a gyengébbek” álltak a 60 kilogramm súlyhoz, amelyet gúgoló helyzettől felállva kellett megtartaniuk a vállukon. Ezt még könnyedén vette a mezőny, de a 80 és 100 kiló felett már többen a verseny feladására kényeszerültek. A dobogóra esélyesek csak 160 kiló után kapcsolódtak be a versenybe és sikeres kísérletük után tovább emeltek a kilókat. A 195 kiló emelésére ketten maradtak. Bogdán klesett, míg Zsiros sikeresen teljesítette. Rövid pihenő után megpróbálkozott a 200 kilóval, ha remegő lábakkal is, de felállt a roppant nehézsúllyal, a gyakorlatra érvényes volt.

A második fogásomban már nehezebbnek bizonyult. A versenyzők fekvő testhelyzetből emeltek. Itt már több neves versenyző: Farkas G., Németh I., Dányi jutott a kiesettek sorsára, amíg Bistel, Bogdán és Zsiros egymást múlták felül a viadalon. Végül is Zsiros bizonyult a legerősebbnek a 160 kilogramm súly fejtől történő nyomásával. Következett az igazí megmérettetés, az emelés döntője.

S, jött újra Zsiros. A súlyzón 220 kiló. A felcsattanó taps nemcsak a sikeres gyakorlatnak, hanem a vállalat legerősebb emberének is szól, immár harmadszor.

Súlycsoportonkénti bajnokok a három fogásomban alapján: 67 kg: Nagy István (V. sz. bányász); 75 kg: Bogdán Jenő (V. sz. bányász); 82,5 kg: Németh István (IV. sz. bányász); 410 kg: +100 kg: Zsiros József (III. sz. bányász); 570 kg (új vállalati rekord), s egyben az Aranycsákány '88 abszolút győztese. Kovács Miklós

Lövészverseny a IV. sz. bányászüzemben

A nagy októberi szocialista forradalom 71. évfordulója alkalmából a IV. sz. bányászüzem irodái KISZ-ápolaszervezetének tagjai a közel múltban lövészversenyt rendeztek. Az üzemi lőtérrel tartott versenyen az

első három helyezettet díjazták. A 11 főből első lett Kálóczi Rudolf, második Szabó Sándor, a harmadik pedig Varga Győző. A győztesek vásárlási utalványban részesültek.

ifj. V. Gy.

Mikulás a karácsony jegyében

Egésznapos év végi zárórendezvényt tartott a MÉV Természetjáró szakosztálya december 17-én az Orfú melletti Gubacsos turis-

taházban. Különböző játékos erdei és benti programok kínáltak megfelelő elfoglaltságot felnőttek és gyermekek részvételeknek egyaránt. A hideg, téli időben több mint harminc fő szórakozott kellemesen a jól sikerült eseményen.

A pénzdíjas csapatversenyt a Testvérvárosok téri „A” együttese szerezte meg (1500 forint). Második a Belvárosi Iskola I-es csapata, míg a harmadik a Testvérvárosok téri „B” együttese lett. A díjakat Horzsa Gábor, a városi úttörőirodák elnöke adta át. K. M.

Ünnep után — ünnep előtről

Korábban érkezett az első ünnepi jókívánság, mint számítottam rá. Kék színe békeességet, biztonságot, jókívánságot sejtettek. Aztán hallottam egy igaz mesét is. A műjégyélyn innen, az Olimpián túl van egy kis tér, melyen évről évre nagyobb lett egy kis fenyő. Ahogy a kis fa növekedett, úgy nőtt a szemközti ház lakójában is az elhatározás, ha már a megfelelő nagyságot elérte, a környéken lakók örömeire feldíszíti.

Amikor aztán ismerőseim is a fenyőfa díszítésénél láttam szorgoskodni, egymásra jobban figyelő, a másikra örömet szerző karácsony előjövételében reménykedtem. A magukat megnevezni nem kívánó fenyődíszítőket döbbenet olvashatták a helyi hírműsorból — míg ők a különböző engedélyek beszerzésével voltak elfoglalva — nemes cselekedeteket egy ugyancsak nemes cél megvalósítására megalakult egyesület önzetlennel magarávallalta. Nem az első eset ez környezetünkben, hogy még az határozatunk, hogy isméri a hátakat.

Mindenki készülődött az ünnepre, igaz, nem olyan lelkesen — legfeljebb lázasan! —, ahogy azt a korábbi években megszoktuk. A pulóvereken és csizmákon látott új árak láttán

gyenge matematikai adottságaim ellenére is ki tudtam számolni, hogy a bérből és fizetésből élők táborában lesznek (jó!) néhányan, akiknek ez évben nem telik újra. Nem is jártak az utcákon nagy csomagokkal, legfeljebb lábakkal. Hiába, változnak az idők, változnak a szokások. Felgyorsult minden, jobban mint gondoltuk-halottuk vezető politikusainktól. Olyannyira, hogy volt, akinek már arra sem volt ideje, hogy beosztottjának a felmondólevelét átadja. A portán adta le.

A szülőföldjüktől távol-élők felé irányuló segélyek és kedvességek sem tudták csillítani a család utáni vágyat, mely ilyenkor valószínűleg mindannyunkban megszokozódik. Egyik szomszéd, baráti országban elmaradtak a jókívánságokat hívó üdvözlőlapon, mert állítólag a határon túl azok már nemkívánatos kapcsolatok tanúbizonyságává alakulhatnak át.

A kis téren a fenyőfa fényel viszont beragogyták a környéket. Ezek a fények az ünnep után a szemekben csillogtak tovább és melegségükkel egy asszonyt vesznek körül.

Vigyázzunk rá — egyesületek is vigyázhatják —, hogy ki ne aludjon decemberig.

-t-sz-

nyugodt, kellemes napot töltötték a résztvevők.

HÍREK

NOVEMBER végén hangulatos, jól sikerült családi estét tartott az V. sz. bányászüzemi gépészet a Ságváriban.

KÜLÖN köszönetet érdemelnek a TÁSI úttörők, akik az V. sz. bányászüzemben év végén ünnepi taggyűléseken — ahol az új tagkönyveket is kiosztották — színvonalas műsorokkal méltó keretben adták a KMP megalakulásának 70. évfordulójának.

A HAGYOMÁNYOS V. sz. bányászüzemi Mikulás napi gyermekmúsort ezúttal a Bóbita Bábszínházban volt, ahol az előadás után ajándékosomaggal lepte meg a gyermekeket.

TEREMLABDARÚGÓ tornát rendezett az V. sz. bányászüzemi KISZ-bizottság a TÁSI tornatermében. A kilenc nevezett csapat közül az érmekek sorrendje a következő: 1. Bányász, 2. Operátorok, 3. Gépészeti I. csapat. A gólkirály Kintla Imre (Operátorok) lett, aki a legtechnikásabb játékos címet is elnyerte.

A KERESZTEK alakulása volt az egyik témája az V. sz. bányászüzemben december 12-én tartott együttes ülésnek. A másik napirendi pontként a II-es körlet vezetősége számolt be az egység gazdasági és társadalmi tevékenységéről.

DECEMBER 15-én az V. sz. bányászüzemi KISZ- és szak szervezeti bizottság képviselői — immár hagyományosan — el látogattak a gyesen és gyeden lévő kismamákhoz és karácsonyi ajándékosomaggal adták át a családnak.

RÖPGYÜLESEN köszöntötték az V. sz. bányászüzem dolgozóit december 20-án a vállalatvezetés képviselői az üzemi gazdasági, politikai és társadalmi szervezeteinek vezetői a sikeresebb évről alkalmából. A legjobb kollektívák és egyének különböző kitüntetésekben és jutalmakban részesültek.

EGYNAPOS családok kirándulást szervezett az üzemi KISZ-bizottság az V. sz. bányászüzemben december 29-én. A cél a harkányi strand volt, ahol

Személyi hírek

Nyugállományba került: Pestti János földalatti robbantómester, Csoboz György földalatti fűcsatlós (III. sz. bányászüzem); Ambrus Imre fűcsatlós, Andik Zoltán szállítógépész, Fazekas Ferenc üzemi mérnök, Marosi József földalatti művezető, Milhoffer Nándor négykézi, Nagy Károly robbantásvezető mérnök, Radó Károly fenntartó csillész, Tabari Endre földalatti villanyservező (IV. sz. bányászüzem); Ottava István operátor, Odobina András gépkezelő, Kiss Ferenc gépkezelő, Tomisa Mária vegyésztechnikus (Ércdúsító üzem); Kárpáti Mátýásné műszerkezelő, Nagy Jánosné műszerkezelő, Bitter Antal személynégykezi-vezető, Bán Tibor művezető, Gellai Jenő erőgépkészítő (Szolgáltató üzem); Mihalovics Lajos elektroműszerész (Kutató-fejlesztő üzem); Róka Péterné szerkesztő-rajzoló, Keresztes László geodézial csoportvezető, Tóthpál Gyuláné takarító, Borbás Ferenc portás, Sár József beruházási csoportvezető (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Halász Aladár műszaki csoportvezető (Ércdúsító üzem).

SAKK

Rége látott nagy versenyfutást hozott a Bányász Kupa vállalati sakkbajnokság 1988. évi versenysorozata. A maratoni küzdelem rövid nyári megszokással februártól decemberig tartott, szinte hétről hétre más állt az élén.

Csapatban a IV. üzem „A” külön versenyt vívott a Szolgáltatóval. A két együttes, magasan a mezőny fölött ért el az első kört követően nyilvánvalóvá vált, hogy a bajnoki cím közöttük dől majd el.

Az utolsó fordulókat a petőclek bírták jobban idegekkel, így — igaz csupán egyetlen ponttal —, de megelőzték a nagy riválust. A szolgáltatókat az a vigasztalhatja, hogy a bajnokot három alkalommal is legyőzték.

Egyéniben még több izgalom akadt. A tavaszi szezon követően élen álló Györke Zoltán ősszel ugyan már nem szerepelt, de az utolsó fordulóiban még négyen ülhetek asztalhoz a bajnoki cím reményében.

Végül Solty győzött megelőzve Sámueli és az idén nagyszerűen szereplő Szekerest. A negyedik Dzsodzsos lett, aki kétség kívül a jövő embere.

A végeredmények: Csapatban 1. IV. üzem „A” (Sámuel József, Szekeres Ottó, Szabó Mátyás); 2. Szolgáltató (Solty István, Dzsodzsos Vaszilis, Mezei Sándor); 3. V. üzem (Reinhardt József, Tóvissai Sándor, Elek Imre); 4. IV. üzem „B”; 5. Anyagosztály; 6. Kutatóműhely.

Egyéniben: 1. Solty 44; 2. Sámueli 43; 3. Szekeres 41; 4. Dzsodzsos 37; 5. Horváth 30; 6. Szabó 28,5 ponttal.

N. G.

Pisztoly lövészverseny kakaskukoreköléssel

A Kutatóműhelyüzem MHSZ honvédelmi klubja december 2-án rendezte meg a Pécs város felszabadulása alkalmával hagyományos pisztoly lövészversenyt.

A verseny kellemetlen, szeles, esős időben került lebonyolításra. Kevesen indultak a versenyen (9 fő), de annál nagyobb volt az izgalom, hogy kinek kukorékolt a kakas, vagyis, hogy ki nyeri az első díjnak szánt élő kakast. Ez a díjazás már

hagyományos a klub életében.

A 10 értékelte lövész versenyt Weich Péter nyerte 84 köreységgel. Így a fiatal kakast ő vihette haza a család, a gyerekek nagy örömeire (korábban már szintén nyert kakast). A második helyezett Tóth László lett 71 köreységgel (2x9, 3x8), míg a dobogó harmadik foka Derváti Lorándnak jutott, aki szintén 71 köreységet lőtt (2x9, 2x8).

Varga B.

Állj közénk!

Vetélkedő a Ságváriban

A III. sz. bányászati KISZ-bizottsága és az ifjvezetői munkabizottsága a vállalat által patronált iskolák számára, Pécs felszabadulásának 44. és a KMP megalakulásának 70. évfordulója tiszteletére helytörténeli vetélkedőt rendezett „Állj közénk!” címmel, a Ságvári Endre Művelődési Házban.

Tizenegy alkalommal rendeztek az iskolák számára hasonló vetélkedőt, de ilyen formában ez volt a harmadik, amelyen tíz iskola 30 csapata vett részt. Ez egyben részvételi rekordot is jelentett. A nagyterem ezúttal inkább hasonlított tévéfelvetélre, mint a kis nebulók vidám vetélkedőjére.

A több mint százötven iskolás monitorokat figyelve láthatta, olvashatta a megoldásra váró képes feladatokat. A kérdések között szerepeltek többek között a bányászati, a régészeti, a város történelmi múzeum anyagai, a belvárosi és baranyai séta című helytörténeli képes megoldások. Szemmel

láthatóan nagyon örültek a résztvevők az újításnak, ezt bizonyította a sok-sok helyes megoldás és az elért magas pontszámok is.

Nemcsak a vetélkedő résztvevői, hanem a rendezők és a játékvezető személyében, Franyó József is alaposan felké-

szült, mert a több mint háromórás vetélkedő zökkenőmentes volt.

Végül is a nagy szellemi csatározást a vándorzás szította a kupát az összesített pontverseny alapján a Testvérvárosok Téri Általános Iskola nyerte a Belvárosi és a Jókai előtt.

Folyik a küzdelem a csapatok között.

Csöndör László felvétele